Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2063 | 4 PAGINI — 20 BANI | duminică 18 decembrie 1955

LA CAPĂT DE CINCINAL

Au TRECUT aproape cinci ani de la acele zile de ianuarie cînd oamenii dădeau pentru întîia oară drumul mașinii, puneau prima cărămidă, descărcau prima șarjă în cadrul întîiului cincinal al patriei. Pe atunci, la chemarea partidului, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, în plenara sa, hotăra măsurile necesare pentru antrenarea tineretului la îndeplinirea planului cincinal și a planului de electrificare. Căi largi se deschideau în fața tinerilor și tinerelor pentru a-și aduce alături de întregul popor muncitor contribuția la întărirea și înflorirea țării: sporirea aportului lor la întrecerea socialistă, contribuția la ridicarea marilor construcții, ridicarea neîncetată a calificării.

La bilanțul celor cinci ani, tineretul muncitor poate privi înapoi cu mulțumirea datoriei împlinite. Totodată el aduce mulțumirea sa fierbinte muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor vîrstnici, în frunte cu comuniștii, care i-au îndrumat permanent în muncă.

Pe tărîmul întrecerii socialiste, numărul tinerilor și calitatea participării lor a crescut. Numai în acest an, în întîmpinarea Festivalului de la Varșovia și a zilei de 23 August, cu 60.000 mai mulți tineri decît înainte s-au antrenat în întrecere iar numărul brigăzilor a sporit la mai mult de 15.000.

In ziarele primelor zile ale cincinalului, citeam cu bucurie realizările întîilor cuptoare și abataje ale tineretului. Mai apoi, cu sprijinul muncitorilor și tehnicienilor vîrstnici, tinerii din industrie au inițiat, după ce tot ei răspîndiseră în țară metoda de tăiere rapidă a metalelor a comsomolistului H. Bortkevici, introducerea altor metode înaintate ale oamenilor sovietici, Lidia Corabelnikova, metoda de a lucra o zi pe lună din materialele economisite, Kuznețov, pentru recondiționarea sculelor, graficul orar, pentru asigurarea ritmicității producției, Lidia Savelieva, în vederea controlului reciproc al calității produselor și altele.

Alături de înaintatele metode sovietice, tinerii din industrie au venit în anii cincinalului și cu valoroase inițiative proprii. Astfel, acum doi ani, în cinstea Festivalului Mondial de la București, din rîndurile tineretului uzinelor „Progresul" din Brăila s-a răspîndit mișcarea pentru realizarea de economii egale cu prețul de cost al unui important produs finit.

Problema întăririi disciplinei și a folosirii din plin a rezervelor interne a preocupat organizațiile U.T.M. După exemplul posturilor comsomoliste de control, organizațiile U.T.M. au inițiat înființarea în țara noastră a posturilor de control utemiste.

Un mare aport l-a dat tineretul muncind cu eroism sub îndrumarea comuniștilor pe șantierele de construcție ale cincinalului. La 14 ianuarie 1951 prima termocentrală a planului de electrificare, termocentrala „Ovidiu II" din Dobrogea, era încredințată tinerilor brigadieri. De atunci, de vitejia anonimă a miilor de brigadieri voluntari sînt legate cele mai importante construcții: uzina cocsochimică furnalul nr. 6 de la Hunedoara liniile tehnologice moderne ale fabricii de ciment din Fieni, centrul cinematografic Buftea, începuturile „Casei Scînteii" ca și amenajarea parcului înconjurător în ultima etapă a construcției acesteia, Teatrul de Operă și Balet, ca și stadionul „23 August" din București. De curînd, brigadierii au terminat construcția a două importante căi ferate, Cerna-Jiu și Ozana-Cracău, pe care le-au realizat înainte de termen. Duminica trecută, brigadierii construcției au dat o nouă bucurie: străpungerea tunelului hidrocentralei „V. I. Lenin" și inaugurarea fabricii de antibiotice, la care au contribuit din plin. Ca urmare a contribuției date de tineret pe celelalte șantiere naționale ca și a contribuției tinerilor brigadieri pe șantierul-tunel — șantierul tineretului — partidul și guvernul au hotărît ca Șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz să devină Șantier Național al Tineretului.

O îndatorire de seamă a tineretului muncitor a fost în acești ani ridicarea continuă a calificării sale, sporirea rîndurilor clasei muncitoare cu noi contingente de muncitori calificați. In anii puterii populare, școlile profesionale și medii tehnice au dat industriei noastre aproape 100.000 de muncitori calificați și 37.000 de tehnicieni. Numai anul trecut, 43.000 de absolvenți ai școlilor profesionale și de pe lîngă fabrici și uzine au fost trimiși în industrie, construcții, transporturi și agricultură.

In anii cincinalului, organizațiile U.T.M. au devenit tot mai mult un ajutor de nădejde al organizațiilor de partid. La chemarea partidului mii și mii de tineri s-au îndreptat spre frumoasa meserie de miner, sporind rîndurile celor ce scot cărbune în bazinul Văii Jiului. Incepînd din acest an, tineretul din întreaga țară a pornit să colecteze pe scară largă însemnate cantități de fier vechi necesar siderurgiei noastre.

In primele zile ale cincinalului, presa publica știri despre succesele unor tineri ca Aurel Stanciu, care la cuptorul tineretului din Hunedoara dădea mai mult oțel, sau Kibedi Adalbert, care la mina Petrila, săpa primii metri de galerie cu brigada sa de tineret. Și astăzi cei doi tineri, alături de zeci și zeci de mii de oameni ai muncii pot socoti cu mîndrie cîte mii de vagoane de oțel, cîte mii de vagoane de cărbune au dat patriei în acești cinci ani.

Tineretul muncitor din industrie încheie cincinalul cu îndeplinirea angajamentelor sale luate în cinstea Congresului partidului. Sînt aproape gata cele patru mii tone oțel peste plan pe care tineretul Hunedoarei se pregătește să le dea în cinstea Congresului. In Valea Jiului, 30.000 de tone de cărbune constituie darul dat peste plan patriei de către tinerii mineri. La uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, tineretul a realizat prin recondiționarea pieselor, tractoare moderne, bune de lucru. In întreaga țară, tineretul se pregătește să termine de strîns cele 3.500 tone fier vechi pe care s-a obligat să le colecteze pînă la Congres.

De sigur, mulțumirea datoriei împlinite nu împiedică pe tineri să vadă și lipsurile care le-au rămas de lichidat. Utemiștii din industrie nu sînt încă mulțumiți de nivelul calificării tineretului, care a crescut mai încet decît înzestrarea tehnică a industriei. Ei știu că au încă mult de făcut pentru a întări disciplina. Ei înțeleg necesitatea de a contribui în mai mare măsură la educarea întregului tineret în spiritul moralei noi, comuniste. Tineretul este convins că își va îndeplini cu cinste și de acum înainte toate sarcinile încredințate de iubitul nostru partid.

TELEGRAMA

Excelenței sale

CHIVU STOICA

Prim Ministru al Romîniei

București

Sînt fericit că Romînia a fost admisă în Organizația Națiunilor Unite și vă felicit pentru aceasta. Sper în cooperarea cu guvernul dumneavoastră în lucrările Organizației Națiunilor Unite.

Cu deosebită simpatie,

JAWAHARLAL NEHRU

Deschiderea expoziției retrospective de pictură și sculptură 1944 — 1955

Sîmbătă la amiază, la Muzeul de Artă al R.P.R., a avut loc deschiderea expoziției retrospective de pictură și sculptură 1944—1955, organizată de Ministerul Culturii în colaborare cu Uniunea Artiștilor Plastici și Muzeul de Artă, în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Expoziția cuprinde unele dintre cele mai valoroase opere de pictură și sculptură create în anii de după eliberarea țării noastre.

Operele expuse, creații ale maeștrilor penelului și dalței, alături de cele ale artiștilor noștri plastici mai tineri, îmbrățișează aspecte variate ale muncii și luptei poporului nostru. (Agerpres).

Cu prilejul Lunii cărții

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Ieri după-amiază a avut loc la Cluj în sala mare a Casei Universitarilor o șezătoare literară organizată cu prilejul Lunii cărții de către Ministerul Culturii și Uniunea Scriitorilor din R.P.R., cu concursul revistelor „Gazeta literară", „Utunk" și „Steaua". Au participat acad. Ion Agîrbiceanu, acad. Mihail Beniuc, Nagy Istvan, membru corespondent al Academiei R.P.R., Eusebiu Camilar, membru corespondent al Academiei R.P.R., Mihail Davidoglu, Veronica Porumbacu, Asztalos Istvan, Nina Cassian, Dumitru Corbea, Letay Lajos, A. E. Baconski, Victor Felea și alții.

In cadrul șezătoarei, iubitorii de literatură din Cluj, au ascultat cu mult interes pe scriitorii care au citit din lucrările lor. Tot în cursul zilei de ieri s-a deschis la Cluj casa memorială a poetului ardelean Emil Isac.

Semnarea planului de muncă pe anul 1956 pentru aplicarea Convenției pentru colaborare culturală dintre R.P.R. și R. P. Ungară

Intre 13—17 decembrie a.c. au avut loc la București, lucrările comisiei mixte romîno-ungare în vederea elaborării planului de muncă pe anul 1956, pentru aplicarea Convenției culturale dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Ungară.

La 17 decembrie planul de muncă a fost semnat din partea romînă de Mihail Roșianu, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, iar din partea ungară, de Non Gyorgy, prim locțiitor al ministrului Culturii din R.P. Ungară.

La semnarea planului au fost de față: M. Macavei, președinte de onoare al I.R.R.C.S., C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, A. Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Valer Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R., artistul poporului C. Baraschi, C. Silvestri, maestru emerit al artei, Eugen Jebeleanu, membru în biroul de conducere al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., reprezentanți ai ministerului Invățămîntului, reprezentanți ai presei.

A fost de față Laszlo Pataky, ambasadorul Republicii Populare Ungare.

În cinstea Congresului partidului

Adunare a activului utemist în Capitală

Sîmbătă după-amiază a avut loc în sala Teatrului C.C.S. o adunare a activului C.C. al U.T.M., a comitetelor regional și orășenesc U.T.M. București și a cadrelor U.T.M. din marile întreprinderi și instituții din Capitală închinată celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Cornel Fulger, prim secretar al C. C. al U.T.M.

La adunare a luat cuvîntul tovarășa Constanța Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Culturii, care a vorbit despre conducerea de către partid a luptei poporului și tineretului din țara noastră pentru pace, pentru fericirea poporului, pentru socialism.

A fost prezentată apoi piesa „Pentru fericirea poporului". (Agerpres)

ȚIȚEI PESTE PLAN

„In cinstea Congresului partidului să forăm mai mulți metri-granic, să dăm patriei mai mult țiței peste plan", aceasta este chemarea petroliștilor din Oltenia.

La schela nr. 1 din cadrul Trestului VII exploatare petroliferă planul de extracție a țițeiului în perioada 1 noiembrie—15 decembrie a fost realizat în proporție de aproape 105 la sută. Membrii brigăzilor conduse de candidații de partid, Gheorghe Pîrvu și Constantin Văduva, lucrînd după metodele sovietice Voroșin și Arseniev și-au depășit normele cu 150—223 la sută. Fruntași pe schelă sînt și membrii brigăzii condusă de Vasile Alexe. După 30 de ani de cînd lucrează în schelele petrolifere, brigadierul Vasile Alexe obține acum, pentru prima oară, 3 norme într-un schimb.

Intrecerea se desfășoară cu însuflețire și la schela nr. 2. Brigadierii Paul Popescu și Ion Cucui, deparafinatorul Mihai Vodislov sondorii Ion Setei, Petru Golea, Ion Pupăză și alții au primit recent titlul de fruntași în producție pentru depășirea zilnică a normei cu 85—148 la sută.

In ultimele 45 de zile, petroliștii din Oltenia au pus la dispoziția patriei o importantă cantitate de țiței peste plan întrecîndu-și astfel angajamentul luat în cinstea Congresului partidului.

(Agerpres)

Cu sarcinile de plan îndeplinite

Tot mai multe întreprinderi raportează realizarea înainte de termen a unuia din principalele angajamente luate în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.: îndeplinirea planului cincinal și a planului de producție pe anul 1955.

● La cele 24 de întreprinderi industriale din regiunea Craiova, care au realizat înainte de termen prevederile primului plan cincinal, se adaugă acum Direcția regională C.F.R. Craiova.

● Cu 14 zile mai devreme, minerii din Secul, regiunea Timișoara, au încheiat sarcinile producției de cărbune prevăzută în primul cincinal.

● Colectivul sectorului V investiții de la mina Aninoasa, sector condus de tehnicianul Vasile Niculescu, a săpat la 8 decembrie ultimii 29 m.c. de lucrări de deschideri din planul anual. Colectivul sectorului V este al 10-lea colectiv minier din Valea Jiului care și-a îndeplinit planul anual înainte de termen.

● Cu justificată mîndrie raportează îndeplinirea înainte de termen a planului cantitativ și valoric pe acest an și colectivul fabricii de țigarete din Iași.

● Mobilizați de comuniști, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la întreprinderea „Bucegi" din Sinaia au îndeplinit înainte de termen planul de producție pe acest an.

● Muncitorii din unitățile trustului de industrializare a lemnului Cîmpulung s-au angajat să realizeze în întîmpinarea Congresului partidului o economie de 1.250 m.c bușteni prin sporirea randamentului tehnic. Pînă la începutul lunii decembrie, ei au economisit 2.018 m.c. bușteni. Din această economie se pot obține 85 vagoane de cherestea.

Pînă la 23 decembrie, muncitorii din unitățile de industrializare a lemnului din cadrul trustului Cîmpulung s-au angajat să mai economisească 700 m.c. bușteni. In fruntea luptei pentru ridicarea randamentului tehnic se situează muncitorii unităților Vatra Dornei, Foresta, Frasin și Gura Humorului.

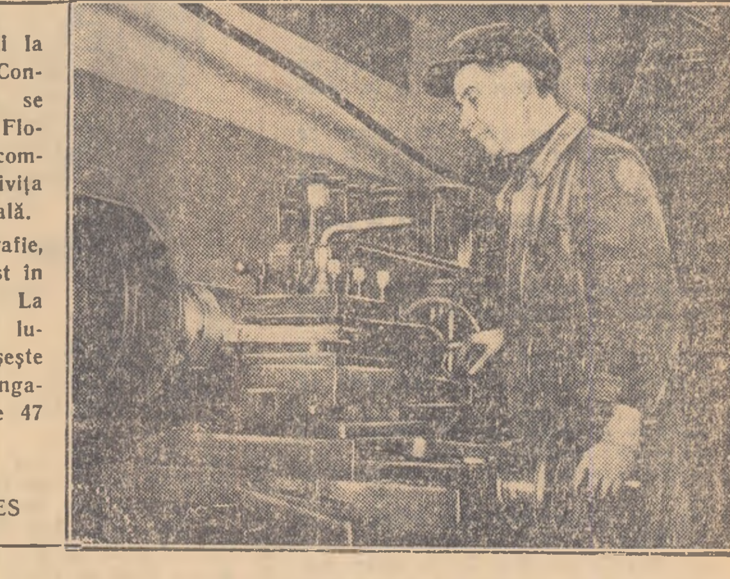
45 noi întovărășiri agricole

In prima jumătate a lunii decembrie, în regiunea Craiova s-au constituit peste 45 de întovărășiri agricole care cuprind aproape pe 2.500 familii de țărani muncitori dispunînd de peste 2000 ha. teren arabil. Intovărășiri agricole purtînd denumirea de „Cel de al 2-lea Congres al P.M.R."" s-au înființat în comunele Vișina Veche, Horezu-Poienari, Măceșul de Sus, Padea, Malovățu, Bistrița, Vîrtopu și altele.

Printre delegații la cel de al II-lea Congres al P.M.R. se află și strungarul Florea Nicolae de la complexul C.F.R. „Grivița Roșie" din Capitală.

Iată-l în fotografie, pe harnicul ceferist în timpul lucrului. La mașina la care lucrează el își depășește cu regularitate angajamentul cu peste 47 la sută.

Foto: AGERPRES

Noi construcții

Constructorii de la trustul nr. 6 construcții-Craiova, întîmpină Congresul partidului cu noi succese, raportînd îndeplinirea angajamentelor lor.

Astfel ei au terminat construcția marelui frigorifer de la Craiova, la care sînt în curs de montare instalațiile. Echipa de zidari-tencuitori condusă de P. Călugăru, de pe acest șantier, a contribuit la desfășurarea rapidă a lucrărilor, depășind norma cu 90 la sută.

A fost de asemenea terminată centrala termică de pe lîngă Școala profesională din Craiova, unde echipa de zugravi-vopsitori a lui T. Jijovici a obținut o productivitate înaltă.

In centrul de vinificare Orlești, constructorii au predat în folosință încă la 11 noiembrie 1955 budanele și uzina electrică asigurînd astfel depozitatea producției de vinuri pe 1955. Aci s-a evidențiat în mod deosebit brigada de zidari condusă de Gh. Predună, care a executat într-un ritm rapid tencuielile și torcretul.

Constructorii de la trustul nr. 6 au terminat de asemenea un pavilion pentru cultura sfeclei de zahăr la fabrica de zahăr „Livezi", un pătul la G.A.S. Bîcleș, un cămin cu 180 locuri și 20 apartamente precum și diferite alte construcții de locuințe.

ÎN SĂPTĂMÎNA RECORD

Din inițiativa organizațiilor de partid, în multe întreprinderi industriale din țară a fost organizată în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., „săptămîna record". Muncitorii, inginerii, tehnicienii și-au propus ca pînă la deschiderea Congresului să dea un nou avînt muncii pentru îndeplinirea la toți indicii a planului anual pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Ceferiștii atelierelor „16 Februarie" din Cluj au fixat „săptămîna record" pentru perioada 12—18 decembrie. In primele 3 zile din „săptămîna record" ei au depășit cei mai înalți indici de plan atinși pînă acum. Strungarii au întrecut planul producției cu 80 la sută, muncitorii de la secția montaj cu 65 la sută, colectivul secției turnătorie care lucrează în contul anului viitor a îndeplinit în 3 zile 86 la sută din planul producției pe întreaga săptămînă.

La uzinele „Tehnofrig", în primele 3 zile ale „săptămînii record", strungarii au depășit planul de producție cu 55 la sută, iar colectivul secției încălțăminte de la uzinele „Ianoș Herbak" au produs peste plan 973 perechi de încălțăminte.

Echipele de oțelari de la uzinele „Industria Sîrmii" din Cîmpia Turzii, conduse de Matei Dedian și Aurel Moldovan, au depășit planul de producție în primele două zile din „săptămîna record", prima cu 45 la sută, iar a doua cu 100 la sută. Această inițiativă a cuprins toate sectoarele uzinei.

Angajamentele luate de colectivele a numeroase întreprinderi din Regiunea Autonomă Maghiară dovedesc hotărîrea muncitorilor de a obține în „săptămîna record" cei mai mari indicii de producție. In prima zi din „săptămîna record", secția lăcătușerie a fabricii „Encsel Mauriciu" a realizat planul de producție în proporție de 197 la sută. Lăcătușul Adrian Zoltan a dat aproape 3 norme, iar Anton Boronvai a montat 7 fuse în loc de 5 cît era angajamentul. (Agerpres)

Filatura din Fălticeni

Cu cîțiva ani în urmă, într-o margine a orașului Fălticeni se găsea un loc viran, acoperit cu bălării. Acum pe aceste locuri se întinde un mare șantier de construcții. Aici se ridică cea mai mare și mai modernă filatură de in și cînepă din țara noastră.

Această construcție modernă cuprinde o suprafață de peste 100.000 m.p. Muncitorii și tehnicienii trustului nr. 2 Roman au ridicat pînă la roșu toate corpurile de clădiri, printre care: hala industrială, magaziile de materii prime și produse finite, stația de pompare a apei, rezervorul de apă, corpul administrativ, cantina pentru muncitori, remiza de pompe, centrala termoelectrică. Odată cu punerea în funcțiune a centralei termoelectrice, în care sînt instalate grupuri electrogene cu o putere totală de peste 3.000 kw. va fi luminată, cu curent de la această centrală termică și o parte a orașului Fălticeni.

Tehnicienii noștri, ajutați de specialiștii sovietici, pregătesc montarea în hala industrială a mașinilor de zdrobit fibrele, a mașinilor diferențiale de pieptănat, a laminoarelor, a flaierelor, precum și a 35 ringuri de tors umed și uscat, cu peste 5.000 de fuse.

Intreg procesul tehnologic de producție din această filatură va fi mecanizat.

Capacitatea de producție a acestei filaturi, care va începe să producă la sfîrșitul anului viitor, va întrece capacitatea de producție a filaturilor de in și cînepă existente în țara noastră. Vor fi executate de asemenea instalații moderne pentru condiționarea aerului, pentru prevenirea incendiilor etc. In interiorul secțiilor vor fi făcute instalații de lumină fluorescentă.

In hala industrială se amenajează pentru muncitori, vestiare, dușuri etc. Se construiesc 78 de locuințe pentru muncitorii familiști, blocuri cu aproape 400 de apartamente pentru muncitorii necăsătoriți, creșă și grădiniță pentru copii, dispensar, teren de sport etc.

Toate cotele predate

Oamenii muncii din comunele și satele raionului Sighișoara, în frunte cu comuniștii, au raportat în ziua de 16 decembrie îndeplinirea angajamentului pe care și l-au luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al partidului. In această zi, ei au îndeplinit planul de colectare la toate produsele, astfel: la grîu în proporție de 101,4 la sută, la orz 107 la sută, la alte boabe 100,5 la sută, la porumb 100 la sută, la cartofi 100 la sută, la fîn 100,5 la sută, la total carne 100,1 la sută, la carne de porc 103 la sută, la lapte de vacă 101 la sută, la lapte de oaie 104,6 la sută, la lînă 101,7 la sută.

Fruntași în predarea cotelor sînt colectiviștii din comunele Săcel, Hoghilag, Laslea și Archita și țăranii muncitori din comunele Apold și Dumbrăveni.

★

Țăranii muncitori din regiunea Hunedoara și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. cu 6 zile mai devreme. In ziua de 17 decembrie ei au raportat îndeplinirea planului de colectare la toate produsele vegetale și animale.

Fruntași pe regiune sînt țăranii muncitori din raionul Sebeș, care au îndeplinit planul de colectări la toate produsele încă de la 2 decembrie și raionul Ilia care a realizat planul colectărilor la 6 decembrie.

Însemnări: Cine-s „inginerii"?

Dacă te abați cumva pe la colectiviștii din Ceacu (raionul Călărași) — ca de altfel și pe la mulți alții — ai ce vedea: munți de porumb, șiruri de butoaie cu vin și țuică, stive de bumbac, hambare pline cu grîu, cirezi de vaci, mîndrețe de cai, construcții noi, rod al muncii unite în marea gospodărie. La dînșii mai toate se măsoară cam așa: 135 vagoane porumb boabe, optzeci vagoane de bumbac, 15 vagoane de arpagic, șase vagoane de vin. — mă rog, socoteli gospodărești.

Nu de mult se hotărîse cuplarea la un tractor a trei mașini obișnuite de bătut porumb. Cu ele trebuia curățat muntele de știuleți. Sarcina nu era de loc ușoară.

Intr-o dimineață, colectivistul Vasile Ruse, care se îngrijește de tractorul gospodăriei, trecu pe la atelierul mecanic, unde lucrează comunistul Nicolae Florea.

— 'neața, nea Nicolae!...

— Bună dimineața măi Vasilică.

— Ce facem bre? Cuplăm mașinile astea?

Mecanicul tăcu. Părea obosit.

— Cum o să răzbim? continuă tot Ruse. Incă de-acum vecinii din Călărași Vechi ne-au luat-o înainte cu predarea cotei.

— Mă gîndesc și eu la asta... Uite ce, măi Vasilică: mă bate gîndul să aducem de la S.M.T. o batoză. Vom curăța porumbul cu ea!

— Ce vorbești bre? se miră Ruse.

— Așa, așa... Și-ai să vezi!... Nu-i mult de lucru. Imbrăcăm grătarul cu tablă ca să nu se zdrobească boabele și-l deschidem complect; apoi, doi cai îi scoatem ca să nu se înfunde cu ciocani, suspendăm cuplele, iar boabele vor curge jos în elevator. Va funcționa numai tromba, sitele și vîntul mare!...

— Bine te-ai gîndit, nea Nicolae!

Zis și făcut. Modificările la mașină au fost rostuite și de îndată, spre mirarea celor de față, mașina începu să duduie. Alde Dumitru Dima, Vasile Gherghinciu și Dumitru Radu, toți utemiști de nădejde, prăvălesc în batoză coșurile vîrfuite cu știuleți, care sînt înghițiți cît ai clipi. Putere să fie pentru a potoli foamea mașinii.

Trec sătenii și rămîn uimiți.

— Măi, grozavi mai sînteți!... Cine-s „inginerii"?

— Tovarășul Nicolae Florea. L-a ajutat și Vasile Ruse, răspunde un flăcău.

— Măi taci!... Nu-ți rîde de mine. Sînt unchiașul tău.

— Așa-i moș Ioane, întărește vorba și colectivistul Gheorghe Anghel, care-și îndeamnă neîncetat tinerii: „hai, zor, zor băieți!"...

— Și, cît bate pe zi, frățioare?

— La trei vagoane. Cît șase mașini de celelalte. Partea bună este că ne face și-o economie de vreo douăzeci de brațe de muncă...

Iată încă un rînd pentru letopisețul gospodăriei colective din Ceacu!...

MIHAIL BOTAREANU

Pagini de luptă pe ecranele Capitalei

In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, Direcția difuzării filmelor va prezenta la cinematograful „I. C. Frimu" un ciclu de filme inspirate din istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, iar la cinematograful Magheru un ciclu de filme inspirat din lupta partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară.

Incepînd de luni 19 decembrie spectatorii vor putea urmări la cinematograful „I. C. Frimu" filme sovietice de mare valoare artistică cum sînt: „Generația învingătoare" (19 decembrie), „Apărarea Țarițînului" (20 decembrie), „Căderea emiratului" (21 decembrie), „Marele cetățean" (seria I-a și a II-a 22-23 decembrie), „Lenin în Octombrie" (24 decembrie), iar în ziua de 25 decembrie se va prezenta filmul „Carnetul de partid".

1

2

3

4

In aceeași perioadă, la cinematograful „Magheru" vor fi prezentate, în cadrul ciclului de creații ale studiourilor din democrațiile populare, filmul din R.D.G. „Ernst Thälmann, conducătorul clasei sale", (20 decembrie), filmul chinez „Caravana", (21 decembrie), filmul bulgar „Drumul glorios al P. C. Bulgar", (22 decembrie). De asemenea se vor prezenta filmele „Nepoții gornistului" (19 decembrie), „Pe baricadă" (23 decembrie), Intr-o primăvară la Budapesta, (24 decembrie), „Iulius Fucik" și „Astă seară se va termina totul (25 decembrie).

Vă recomandăm cu căldură dragi cititori aceste valoroase filme.

Fotografiile noastre reprezintă cîte o scenă din filmele: „Marele cetățean", „Caravana", „Lenin în Octombrie" și „Ernst Thälmann, conducătorul clasei sale".

„Azi, cînd ne creşti a fi atotstăpînii, Bem crezul tău ca flăcări în plămînii...

ÎNTRE CER ŞI PĂMÎNT

Acum trei ani, în iarna geroasă a lui '53, am sosit cu un grup de ziarişti la Hunedoara pentru a vesti terminarea celui mai falnic furnal al ţării. Ca de obicei, sosisem cu cîteva zile înainte de inaugurare.

Stăteam de vorbă cu tovarăşul Mihuţ, secretarul de partid, care îmi povestea lucruri deosebit de interesante, cînd uşa fu smulsă şi un om năvăli în birou. Fără multă introducere se repezi la secretar:

— Nu mai ştiu ce să fac. Peste trei zile e inaugurarea şi „pantalonii" (partea de sus a furnalului) nu sînt sudaţi. Nimeni nu vrea să se urce. Dumnezeii ei de treabă, cum s-o dregem...?

— Ce te-ai aprins aşa, maistre Ghedeon? Doar oamenii tăi au mai sudat la înălţime. Cum de nu vor acum? — întrebă tovarăşul Mihuţ.

— Da, însă nu la o înălţime aşa mare; sînt 80 de metri. Şi apoi, e un ger cumplit. Sus nici nu poţi trandi, încălzi ţeava şi acolo îngheţi stană de piatră.

Mihuţ a fugit la faţa locului şi i-a adunat pe sudori în baraca maistrului Ghedeon. Nu ştiu ce le-o fi spus acolo, însă după un timp au ieşit cu toţii afară şi s-au dus la „poalele" furnalului.

Era într-adevăr un ger, cum zicem de obicei, de crăpau şi pietrele. Sudorii şi sudoriţele ţopăiau ca berbecii şi băteau din palme.

— Ei, care s-a hotărît tovarăşi? — întrebă Mihuţ.

— Eu!

Şi o fetişcană mică dar vînjoasă, îmbrăcată în bluză şi pantaloni vătuiţi îşi făcu loc.

Se mai auzi cîte un „eu" dar toţi şi-au aţintit privirea asupra acestei fetişcane cu ochii căprui.

— Asta nu se poate, doar tu Zoia eşti încă bolnavă — zise maistrul Ghedeon.

Dar ochii căprui ai Zoei l-au fulgerat pe maistru.

— Nu, eu m-am prezentat prima şi eu mă voi urca!

Peste cîteva clipe, Zoia îşi încingea centura şi-şi pregătea materialele şi uneltele.

— Gata! — strigă Zoia.

Cablul lung se întinse şi curînd Zoia plutea între cer şi pămînt: 10 metri... 20... 30... 50... Cînd ajunse în vîrf abia se mai zărea. Fără să stea mult pe gînduri, începu conducta, iar noi, cei de jos, văzurăm izbucnind curînd flacăra albăstrie a sudurii.

Clipele treceau greu. Conducta fiind în plan înclinat, Zoia aluneca mereu înapoi. Se căţăra cu chiu cu vai cîţiva centimetri, suda un pic, ca să alunece încet înapoi, la împreunarea braţelor. Pe semne mîinile i s-au învineţit de frig. De s-ar putea mişca măcar...

Cîţiva sudori rămaseră de gardă lîngă furnal. Ceilalţi se încălzeau în baraca maistrului. După cîteva minute garda fu schimbată. Cîte un sudor se mai repezea afară să întrebe: „Mai rezistă?". Cei din schimb nu slăbeau din ochi cablul. Aşteptau smucitura care însemna: „coborîţi-mă!"

Un maistru mai bătrîn, care făcea şi el de gardă, îmi povesti binevoitor cîte ceva despre Zoia Păun. Fetişcana asta plecase în 1951, cînd avea 17 ani, de acasă, de la Jugăreni (raionul Mizil), convinsă de vărul ei, care sosise în sat, într-un concediu, de la Hunedoara. S-a dus cu el în împărăţia de fier. Aici s-a calificat sudoriţă. Cînd se lucra încă la cauperele furnalului, cam trei luni înaintea întîmplării pe care o povestesc, Zoia Păun a suferit un accident. A căzut de la o înălţime de 12 metri şi s-a lovit la şoldul stîng. A zăcut o lună de zile în spital. După alte două luni s-a întors la furnal.

Şi acum iat-o pe Zoia între cer şi pămînt, acolo sus, unde vîrful gigantului se întîlneşte cu bolta senină.

Iar maistrul acela bătrîn cu mintea ageră mi-a spus la sfîrşitul povestirii cîteva cuvinte pe care nu le pot uita.

— Voi, ziariştii — nu te supăra tovarăşe dacă-ţi vorbesc deschis — scrieţi despre toate frumos şi bine. Uitaţi însă că la fiecare mare construcţie se cer şi jertfe. Despre asta uitaţi să scrieţi. Priveşte sus la Zoia şi ţine minte.

...Sus flacăra sudurii se stinse. Maistrul Ghedeon sosi de îndată şi dădu dispoziţie.

— Coborîţi-o repede.

Cînd ajunse pe pămînt Zoia era aproape în nesimţire. A fost frecată pe mîini şi pe faţă cu zăpadă şi apoi dusă în baracă. Între timp un sudor se pregătea să se urce.

Trei zile după întîmplarea aceasta, dintr-o cabină telefonică ţipam în receptor să mă audă stenografa:

— Azi s-a inaugurat la Hunedoara furnalul nr. 6...

★

Şi stăteam iarăşi aşa, zgîindu-mă visător la înălţimea majestuoasă a furnalului, cînd mi-a venit un gînd năstruşnic.

Un om trecea tocmai pe lîngă mine. I-am strigat:

— Hei tovarăşe, opreşte o clipă. Spune-mi te rog unde aş putea s-o găsesc pe Zoia Păun?

— Zoia Păun? Fata care a sudat furnalul? — veni prompt răspunsul — păi aia lucrează dincolo de oţelărie. Mata uite cum te duci...

Mergeam voiniceşte şi nu e de mirare că m-am rătăcit. Mi-am zis cu părere de rău că încă un asemenea noroc pe care l-am avut cu acel om, n-o să se mai ivească.

Pe primul muncitor ce-mi ieşi în cale l-am luat la sigur.

— Unde o pot găsi pe Zoia Păun?

— Pe Zoia, cea cu „pantalonii" furnalului? Se vede că n-aţi văzut-o de mult. S-a măritat, o cheamă acum Madon. Dar noi tot Zoia Păun îi zicem. Mergi mata mai sus şi întreabă de oamenii maistrului Ghedeon.

M-am uitat buimăcit la el. Şi cine-mi ieşea în cale, îl acostam:

— Unde o pot găsi pe Zoia Păun?

— Zoia care s-a urcat legată de cablu? Apoi, tovarăşe, dacă nu e acolo la echipă, s-a dus să-şi alăpteze feciorul. Are un fecior, o mîndreţe de copil. Marius îi zice. E de trei luni...

Sau altul:

— Zoia lucrează acolo mai jos, la furnalul nou. Acum munceşte la sol, dar la anul cînd om înălţa un pic lucrarea, se urcă ea la înălţime ca atunci...

NEPOTUL LUI IONIŢĂ MAVRODIN

Pămînt!

E atîta pămînt pe aceste meleaguri ale Dunării cît nu poţi cuprinde cu ochii! Pămînt bun, mănos, udat de apele molcome ale fluviului.

Acum o sută de ani cînd şi-a durat bordei pe aici, Ioniţă Mavrodin nu avea pămînt de muncit. El făcea plăpumi, iar nevasta torcea şi aşa îşi agoniseau îmbucătura de fiecare zi. Stăpînirea a promis pămînt celor care vor pleca în război. Mulţi au plecat ca dorobanţi şi ca să fie mai fercheşi şi-au pus pene asemănătoare cu cele de curcan. Comuna care s-a înălţat pe locul unde şi-a durat bordeiul Ioniţă Mavrodin poartă şi azi numele de Curcani.

Plăpumarul Mavrodin care a tînjit o viaţă întreagă după un petec de pămînt — din pămîntul acela mare, pe care nu-l poţi cuprinde cu ochii — a închis ochii şi a lăsat 24 de urmaşi.

Dumitru Mavrodin, unul din fii, a plecat şi el în '916 pe cîmpul de luptă sperînd că după război viaţa lui se va îmbunătăţi.

Dumitru Mavrodin a închis însă ochii fără să aibă atîta pămînt — din pămîntul acela mare, pe care nu-l poţi cuprinde cu ochii — cît să ajungă pentru copii.

Petre Mavrodin, alt fiu, lucrase pînă la 15 ani la mai mulţi stăpîni. La chiaburii Alexandru Andreescu sau Floriş Nachiu se făcea friptură gustoasă cu miros ademenitor, pîine albă rumenită şi multe alte bunătăţi! Sluga primea însă un boţ de mămăligă şi o zeamă chioară, botezată ciorbă.

Pămînt!

Era atîta cît nu puteai cuprinde cu ochii. Pămînt mănos, care dădea rod bogat — munţi de pîine. Pentru fiii şi nepoţii lui Ioniţă Mavrodin însă nu se găsea pîine ca să se sature.

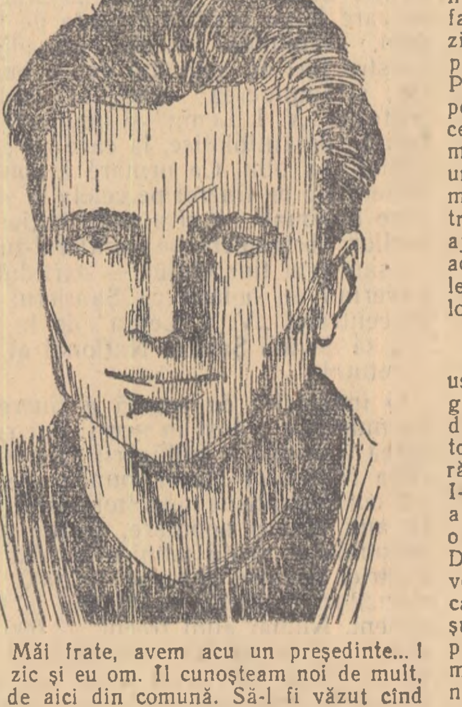
Aceasta este cronica scurtă a familiei lui Ioniţă Mavrodin — care acum o sută de ani şi-a durat casă prin meleagurile de azi ale Curcanilor.

★

Sosisem seara tîrziu la Curcani. Fulgi mari de nea cădeau jucăuşi din înaltul cerului. În gară, am aflat că e un drum destul de lung pînă în sat pentru un orăşan. Am avut noroc însă că am dat de un colectivist, cu o lanternă în mînă, care mergea tocmai în comună. L-am întovărăşit bucuros.

Pămînt!

Mergeam o vreme tăcuţi, călcînd uşor în zăpada moale. Apoi, ca să mi pară drumul mai uşor, l-am întrebat de colectivă. Parcă ar fi tras o duşcă zdravănă de ţuică aşa i s-a dezlegat gura. Pînă în comună m-a ţinut în povestiri.

— Măi frate, avem acu un preşedinte...! Asta zic şi eu om. Îl cunoşteam noi de mult, că-i de aici din comună. Să-l fi văzut cînd era vorba să se înfiinţeze colectiva, nici zi nici noapte n-avuse hodină. Umbla cu nea Zamfir Florea, cu Nicolae Nedelcu, cu Gheorghe Sterian şi ceilalţi comunişti prin tot satul. Ce mai tărăboi făceau împotriva colectivei chiaburii. Mamă, mamă ce zile erau. Unii se înscriau, alţii se ştergeau de pe listă. Dar colectivă tot s-a făcut pînă la urmă. S-au înscris 44 familii.

— Dar preşedintele ăsta a fost ales de mult? l-am întrebat pe tovarăşul meu de drum.

— Apăi nu prea de mult. În februarie a fost ales. S-a codit mai întîi omul, nu prea se credea priceput, dar cei bătrîni i-au spus: „primeşte băiete că tu ştii să iubeşti pămîntul".

— Şi l-aţi ales numai că ştie să iubească pămîntul?

— Ei, nu numai pentru asta. Dar omul care a ştiut să iubească cele 25 de arii, cît moştenise de la cei bătrîni, va şti să iubească şi mai mult pămîntul ăsta mare al tuturor. Aşa au socotit ai noştri. Şi neamul preşedintelui a iubit pămîntul, nu glumă.

— Dar merge bine colectiva?

— Eh, am luat-o şi noi din loc. I-a lăsat preşedintelui o moştenire destul de rea, cel vechi. Dar preşedintele nostru e un om zdravăn, ţi-am mai spus eu.

Un an de zile i-a bătut capul lui Muşat Nicolae şi lui Climoceanu Vasile să intre în colectivă. Sîmbăta trecută şi-au adus cererile.

— Şi cum îţi ziceam, colectiva noastră nu-i încă milionară — avem acum 78 de familii cu 267 hectare — dar va fi. Aşa a zis şi preşedintele. Să-ţi mai spun ceva despre el. Ştii, unii nu prea veneau la lucru. Preşedintele nostru s-a gîndit la exemplul personal. Cică din asta învaţă oamenii. A cerut şi neveste-si acest lucru. Tudora, o mîndreţe de muiere, nevasta preşedintelui e una din fruntaşele noastre: are 207 zile-muncă. Stai să vezi: pînă şi mama lui, bătrînă de 68 ani, a ieşit să dea o mînă de ajutor. Îi spuneau oamenii: „du-te maică acasă, că nu-i de dumneata aici". Ea însă le răspundea: „Io-s mamă de preşedinte şi locul meu îi aci". Grozavă-i bătrîna, nu?

— Şi de asta au venit oamenii la lucru.

— Nu numai de asta. Mata crezi că aşa uşor se lucrează cu oamenii? Ehei, e treabă grea. Şi preşedintele nostru a cerut ajutor de la raion, de la raionul de partid. A venit tovarăşul secretar Nicolae Niculcea şi tovarăşul Petrache. Ei l-au sfătuit cum să facă. I-a spus să le studieze „caracterul". Şi aşa a făcut preşedintele nostru. Să-ţi povestesc o întîmplare. Avem noi unul, îi zice Ionescu Dumitru. Noi îi spunem nea Ionescu. Nu venea la lucru. Preşedintele nostru s-a apucat să-l studieze la „caracter" şi i-a găsit şurubul. A observat că lui nea Ionescu îi place să fie lăudat. Şi pentru orice treabă mică îl lăuda. Nea Ionescu în sus, nea Ionescu în jos şi de la o vreme s-a schimbat omul nostru. Acum e fruntaş, are cu nevasta peste 400 zile-muncă.

În timp ce intram în sediul colectivei tovarăşul meu de drum îmi mai spuse că anul acesta s-a cules cel mai îmbelşugat rod de pe ogoarele colectivei, de s-au minunat toţi din comună: 2.000 kg. grîu la hectar, 4.000 kg. porumb, 3.200 kg. orz, 1.700 kg. floarea-soarelui...

— Ei, iată-l pe preşedintele nostru — îmi spuse omul.

Mi l-am închipuit pe preşedinte, după cele povestite, un om în vîrstă, cu mustăţi şi cu puţină chelie. Cînd colo, în faţa mea stătea un tinerel înalt, slab, cu trăsături energice şi privirea îndrăzneaţă. S-a prezentat simplu:

— Petre Mavrodin.

Am strîns mîna nepotului lui Ioniţă Mavrodin care acum o sută de ani şi-a durat bordei pe aici, prin meleagurile Curcanilor.

Miron Radu Paraschivescu

Celor de la „Haş"

Te uită-n fruntea primăverii, cum
Un soare tînăr focul şi-l aprinde
Şi la sărutul lui, ţîşnind din scrum,
Ridică iarba proaspătul ei dinte.

Tot cîmpul ăsta a zăcut întins
Sub viscole tăioase, de zăpadă;
Tot ce e viaţă azi, părea că-i stins,
Dar ea creştea cînd nu fu ochi s-o vadă.

Voi, ce-aţi luptat cu fiarele de glezne,
Abia acum vă daţi măsura plină:
Aţi luminat pe cînd eram în bezne,
Dar astăzi, cînd noi sîntem în lumină!

Paharul

Cînd ridicăm paharul plin
În cinstea marii sărbători,
Prin unda lui străbat lumini
Ca raza soarelui prin nori.

Şi dacă dintre anii grei
Alegi ce-a fost de ce-i acum,
Lumina strălucind în ei
E tot ce-n noi a fost mai bun.

De anii cei trecuţi, e bine
În astă zi să ne-amintim,
Cînd ard în inimile pline
De zvonul celor care vin.

Fiorul limpede-l păstrează,
Din vechea luptă, aşa dar,
Să fii cînd te pătrunde-o rază,
Strălucitorul ei pahar!

(Din volumul de poezii „Laude")

A venit instructorul comitetului raional

Trenul s-a pierdut în cîmpia troienită. Pe peron a rămas un singur om. A privit lung de-a lungul căii ferate şi a pornit să-şi croiască o pîrtie spre drum. Un indicator galben întinde un braţ spre Stanciova: 17 km. Vara în vreo patru ceasuri poţi ajunge vara în comună. Dar acum?

Cît poţi privi înainte numai mormane de zăpadă. Şi nu trece nici o sanie; nu zăreşti un om.

Călătorul a ridicat pachetul şi l-a aşezat în spate şi a pornit. Picioarele i se afundă în nea pînă la genunchi. Vîntul îi ţintuieşte în faţă mii de ace. Ce-ar fi să se întoarcă...? Într-o oră ar fi înapoi în gară şi ar prinde trenul spre oraş. Va pleca la Stanciova peste cîteva zile, cînd s-o putea.

Oamenii însă-l aşteaptă... Le-a promis că astăzi va veni. Deci va trebui să meargă înainte.

...Au trecut cîteva ore. Podul trebuie să fie pe undeva pe aproape. De acolo nu mai e mult.

A mai făcut cîţiva paşi şi s-a oprit. Cam pe aici ar fi trebuit să fie podul. Ce s-o fi întîmplat?

Apa aleargă cu cruste de gheaţă în spinare, dar nici urmă de pod. Numai cîteva bîrne sînt încremenite în mijlocul apei.

Peste cîteva minute omul e pe celălalt mal. A grăbit pasul pentru a se încălzi: al dracului de rece e apa iarna...

În cancelaria şcolii e cald şi forfotă. Cineva a anunţat că a sosit instructorul comitetului raional U.T.M.

Un grup de copii gălăgioşi au năvălit în cameră.

— Ne-ai adus, tovarăşe Kiss?

Instructorul a desfăcut pachetul şi a aşezat pe masă o tobă, trompete, stegulete de pionieri...

Afară viscolea de zor.

Credeţi poate că Albert a făcut prin aceasta un gest ieşit din comun? Nu! Pentru Kiss asemenea lucruri au devenit obişnuite. Cu zece ani în urmă ţara începea să-şi tămăduiască rănile deschise de război. O arteră vitală în normalizarea transporturilor, linia ferată Dej-Cluj îşi aştepta reconstructorii. Frînarul utecist Kiss Albert a fost în primele rînduri ale celor care prin munca lor plină de abnegaţie scriau filele dintîi din istoria ţării renăscute. După ce pe linia ferată Dej-Cluj a trecut primul tren, Kiss a devenit membru de partid.

La fabrica de încălţăminte „Ştefan Plavăţ" era nevoie de oameni. Fostul frînar care, cu ani în urmă, învăţase cizmăria, se apucă să lucreze încălţări, pentru cei ce umblaseră o viaţă întreagă aproape desculţi. Şi aşa, comunistul Kiss Albert, acest tînăr slăbuţ cu ochi de veveriţă, veşnic bine dispus şi prietenos, a mers ori unde l-a trimis partidul în marile bătălii pentru socialism.

Iar dacă pentru Kiss drumul de 17 km. printre nămeţi şi viscol a fost ceva obişnuit, pentru copii, sosirea sa în comună a însemnat o lecţie de neuitat despre respectarea cuvîntului dat.

. . . .

...Nota telefonică era scurtă: „Vino urgent la gospodărie. N-avem sămînţă de orz. Preşedinte — Balog Victor".

Cînd a ieşit din biroul secretarului sfatului, Kiss avea dispoziţia de livrare în buzunar. Trebuia însă să se grăbească. Utemiştii pregăteau în după-amiaza aceea o şezătoare la care l-au chemat şi pe el să-i ajute. Apoi trebuia să vadă şi planul cercului politic al organizaţiei de bază U.T.M. Seara poate va găsi răgaz să scrie Elisabetei. Erau 20 de zile de cînd nu mai dăduse pe acasă...

August 1955. În Remetea Mare o mulţime de oameni s-au strîns într-o ogradă. Sătenii ciocnesc pahare şi împart urări de bine. 28 de familii sînt la un început de drum. Secretarul organizaţiei de bază a comuniştilor din comună şi instructorul comitetului raional U.T.M. sînt cei mai căutaţi. Colectiviştii vor să le spună cuvinte de mulţumire pentru ajutorul primit la constituirea gospodăriei. După obiceiul din bătrîni, cel mai în vîrstă ciocnesc primii cu el pocalele cu „negru vîrtos". În urma lor se întinde un şir lung de săteni care-şi aşteaptă rîndul, şi desigur că aceasta va fi „un hop" greu de trecut pentru Albert Kiss...

Maria Darie s-a întors la şcoală

Pe platoul din faţa şcolii ceata de copii stîrneşte o larmă cumplită. În mijlocul lor o fetişcană subţirică, negricioasă, cu codiţe şi cravată de pionier, îi învaţă un joc nou. Răsună sunetul clopoţelului care anunţă sfîrşitul unei ore. Copiii se linişteşc, pornesc spre clasa lor şi se aşează cuminţi în bănci. Fetişcana se aşează la catedră şi începe lecţia. Ichim Gheorghe cere voie să spună tema. Povesteşte frumos rezumatul bucăţii din cartea de cetire. Învăţătoarea întreabă atunci dacă mai are cineva de adăugat ceva. O fetiţă se ridică sfioasă şi-l complectează pe Ichim...

Băiatul sare ca ars.

— Aşa am spus şi eu. Ce credeţi că nu ştiu cum se face o compunere?

Tînăra de la catedră s-a ridicat iute şi... a pornit furioasă spre banca lui Ichim?

Nu! Nu s-a întîmplat aşa. Maria s-a aşezat la loc şi a spus zîmbind cu blîndeţe:

— Mulţumesc Ichim — poţi să stai jos. Iar acum, pentru că mai avem puţin timp pînă la sfîrşitul orei, o să vă spun o poveste.

„...A fost odată un copil răsfăţat"...

...Ca nişte bobi de rouă lacrimi grele alergau pe faţa lui Ichim. Băiatul s-a ridicat şi a murmurat printre sughiţuri: „Eu n-am să fiu niciodată aşa..."

Atunci clopoţelul a sunat iar şi copiii au alergat la joacă în curte.

. . . .

Cu ani în urmă, Darie Maria a terminat şcoala primară din sat — şcoală în care învăţaseră şi bunicii şi părinţii ei — şi mai apoi s-a întors de la oraş ca învăţătoare. Avea atunci vreo 18 ani. Sătenii o priveau cu neîncredere. Era aşa de mică, subţirică, cu înfăţişare de fetişcană, încît unii se întrebau dacă n-ar fi mai nimerit ca Maria să ia loc în bancă decît să suie la catedră.

Lui Darie Maria însă nu i-a fost de ajuns să-i înveţe carte pe copiii din Horodnicu. A intrat şi în echipa artistică, unde a fost numită responsabila echipei de teatru a căminului cultural. Apoi, deoarece ştia să cîştige încrederea copiilor, să se apropie de ei, a fost numită instructoare superioară de pionieri a şcolii.

Astăzi, Maria are 21 de ani şi o experienţă de trei ani. Poate vor zîmbi unii: „mare experienţă!" Se vor înşela însă. Maria n-a înfăptuit încă nici un act de eroism. Fata aceasta are însă acea simplitate şi gingăşie care-ţi permite să te apropii de sufletul copiilor şi să semeni în inimile lor curate sîmburele unei educaţii sănătoase.

Peste Horodnicu de Sus s-a lăsat seara. Undeva a scîrţîit o portiţă şi gospodina a invitat-o pe învăţătoare să intre în casă. În cîteva cuvinte Maria i-a explicat pentru ce a venit. Femeia a mîngîiat-o pe frunte:

— Ştiu, maică, mi-a spus Viorica. Cum a venit acasă de la şcoală m-a întrebat dacă noi am dat cotele. La început eram furioasă. Ce se bagă copilul în treburile acestea? Dar cînd Viorica m-a întrebat cine-i dă de mîncare lui Simion, frate-miu, care-i la oaste, m-am ruşinat! Fii fără grijă; mîine ducem cotele.

În vara aceasta copiii din comună au strîns 900 kilograme fier vechi. Premiul II pe raionul Rădăuţi la concursul tinerilor grădinari l-a cîştigat şcoala Mariei. Zeci de copii de aici participă la concursul „Iubiţi cartea". „Pîine albă" a lui Dumitru Mircea a umblat din mînă în mînă ca un lucru de preţ. Munca lui Darie Maria nu este străină de toate aceste realizări.

Sînt locuri libere în vestita brigadă...

Poate că la această oră Horia s-a întors de-acum... A împins uşor portiţa şi a intrat. A făcut cîţiva paşi pînă la dulăpior, şi-a scos haina civilă pe care se vede că o poartă încă cu stîngăcie şi a îmbrăcat halatul albastru călcat cu grijă pe care i l-au pregătit prieteni necunoscuţi. Patentul, şurubelniţele, cuţitaşul strălucesc de curăţenie. Cîteva garoafe îşi ridică capetele ca de păpuşi din glastra de pămînt de pe masă. Alături stă prins pe un perete, decupat dintr-un ziar, comunicatul cu privire la reducerea stagiului militar.

Da, s-a întors ostaşul...

Doi băieţi ciufuliţi, cu şepcile mototolite, împinse ştrengăreşte pe creştetul capului, îl iscodesc după un stîlp pe noul venit.

„De n-ar uita secretarul..."

În minţile puştilor proaspăt veniţi în fabrică se perindă cu iuţeala de fulger imaginile stîrnite de povestirea lui nea Rădăcină, alaltăieri cînd l-au întrebat pentru cine se fac toate aceste pregătiri, pentru cine a aşezat fetiţa rumenă ca un măr garoafele parfumate în vasul smălţuit de pămînt.

...Ion Rădăcină a tras un scaun şi i-a poftit şi pe ei să stea jos.

Ascultaţi:

Lucrurile s-au întîmplat acum cîţiva ani, într-o primăvară cînd fabrica se pregătea să întîmpine a 30-a aniversare a Partidului. În sala de jos, uriaşele rotative alergau grăbite, lăsînd în urma lor valuri nesfîrşite de hîrtie. Zgomotul maşinilor nu se întrerupea nici o clipă. Deodată tropotul lor cadenţat slăbi. Roţile dinţate, sulurile, benzile transportatoare se opriră parcă sleite de puteri. Se lăsă o linişte grea, apăsătoare.

O voce puternică sparse deodată tăcerea.

— Pentru ce s-au oprit maşinile?... A umblat careva la contact?

— Nu! la contact n-a umblat nimeni — răspunse sigur un muncitor.

Curînd o veste se răspîndi ca fulgerul în fabrică. În urma unui scurt circuit, una din turbinele Fabricii de hîrtie şi celuloză din Zărneşti fusese scoasă din uz. Cealaltă turbină nu reuşea să satisfacă în întregime nevoile întreprinderii.

În faţa tabloului, acolo unde coteau cablurile principale de distribuire, izbucnise un incendiu de la un scurt circuit; răpăiau explozii care se succedau neîntrerupt. Un fum înecăcios se ridica mereu de la flăcările ce lingeau lacome învelişul de smoală al cablurilor groase prinse de zid. Extinctoarele automate, fixate în grinzi, azvîrleau din belşug o spumă cafenie. Curînd pericolul trecu.

În biroul directorului combinatului, secretarul de partid propuse să fie chemat Ion Rădăcină, secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

— E vorba de o sarcină grea, aşa cum

n-am mai avut pînă acum. Ne-am gîndit să încredinţăm brigăzii de electricieni a lui Purcăroiu repunerea în funcţiune a turbinei. Ce-aţi zice ca treaba aceasta să fie isprăvită în nouă zile? Ne puteţi ajuta?

Am stat cîteva clipe pe gînduri şi am răspuns:

— Desigur! Poate chiar mai înainte de 9 zile. Merg să stau de vorbă cu băieţii.

Cînd în mintea fiecăruia din brigadă planul acţiunii deveni limpede, cînd fiecare ştia precis ce avea de făcut într-o săptămînă, într-o zi, într-o oră şi chiar în minutele următoare, pornirăm la treabă. Onoarea combinatului, angajamentul luat în întrecere de către colectiv erau în mîinile noastre. În opt zile vom termina totul. Mai întîi vom dezgropa cablurile, apoi, după ce vom verifica trăinicia lor, le vom introduce din nou în uzină pe un drum mai scurt.

Responsabilul brigăzii avu o clipă de ezitare. El nu era utemist. „Oare ceilalţi îl vor urma?" L-am privit în ochi şi l-am înţeles. Voi munci şi eu împreună cu brigada, mi-am zis.

Băieţii au lucrat din răsputeri. Nimeni n-ar fi dat însă îndărăt să muncească zi şi noapte fără răgaz. Dar trebuia să ne păstrăm forţele pînă la capăt, pînă cînd turbina se va urni iarăşi din loc.

Aşa a trecut o zi, s-a scurs greu o noapte şi iar a trecut o zi şi o noapte...

Se lăsase o noapte friguroasă aşa cum sînt de obicei nopţile de primăvară în munţi. Zărneştiul era acoperit în ceaţă. Orele alergau cu repeziciune spre ziuă. Horia Purcăroiu lucra de zor la capetele terminale ale cablului. Avea 32 de ore de muncă neîntreruptă. Îi era cald. Îşi scoase salopeta, apoi se dezbrăcă pînă la brîu pentru a învinge fierbinţeala efortului. În minte îi ciocăneau cuvintele: „În cea de a opta zi vom porni turbina":

...Macrea Vioara a ţipat tare şi prelung. Sprijinit într-un cot Horia zăcea în nesimţire. Ochii îi erau înroşiţi, puternic ieşiţi din orbite; faţa i se întunecase. Pe umăr avea lipit un fir de 380 volţi. Horia era electrocutat. Îl traseră fulgerător deoparte şi firul se dezlipi.

Purcăroiu îşi reveni la dispensarul fabricii. Negreala din obraz se topea. Ochii îi redeveniră albaştri. Se sculă şi întrebă mirat cum de-a ajuns acolo. Sora îi povesti.

La început tăcu, apoi deodată sări în sus:

— Mă duc!

Străbătu în fugă coridorul, auzind cum sora îl striga disperată pe medic.

Horia munci alte 32 de ore neîntrerupte alături de brigada sa. În a opta zi, combinatul lucra din plin. Horia privea fericit turbina. Apropiindu-mă de el l-am vestit: Pregăteşte-te băiete, a sosit timpul să te primim în U.T.M.

În ultimii doi ani o parte din tovarăşii lui Horia s-au risipit. Dar acum cînd s-a întors responsabilul brigăzii, se poate reface colectivul.

Aşa şi-a încheiat într-una din aceste zile, Ion Rădăcină povestirea despre ostaşul demobilizat Purcăroiu Horia.

...Pitiţi după stîlp, băieţii se întreabă dacă secretarul se va ţine de cuvînt. Doar le-a spus că sînt locuri libere în vestita brigadă...

Pagini redactate de: M. ZONIS şi ŞT. HALMOŞ

Ilustraţii: TIA PELTZ, A. CALISTRAT şi R. COSTIN

„…Conducătorule-nțelept, condu-ne! Noi zi cu zi trăim cîte-o minune…"

(din „PARTIDULUI" de A. TOMA)

Am străbătut un drum uriaş

Au trecut doar 7 ani din ziua aceea de toamnă cînd primul reprezentant al familiei ţăranilor Lucaci intra într-o facultate. Voiam să învăţ bine, să fiu un inginer bun, să construiesc...

Stau la fereastra biroului meu din termocentrală şi privesc afară... În uriaşul combinat siderurgic, învăluit în aburi se pregătesc noi şarje de oţel, noi tone de fontă. Pe cablurile de înaltă tensiune aleargă curentul electric ce se naşte în termocentrala pe care am construit-o şi pe care o conduc acum. Mă gîndesc ce drum uriaş am străbătut doar în cîţiva ani, eu fiul unor ţărani săraci.

Ing. IOAN LUCACI
şeful termocentralei II — Hunedoara

„Minunea" s-a înfăptuit

Cu cîteva luni în urmă, într-o noapte am fost chemată la căpătîiul unui om grav bolnav din comuna Bolvaşniţa. Am făcut tot ce am putut şi spre zori omul şi-a revenit. Peste cîteva zile el era în afară de orice pericol.

Mi-a revenit atunci în minte scena petrecută cu ani în urmă, cînd la căpătîiul mamei mele care se stingea, în neputinţa mea de a o ajuta, mi-am propus să mă fac medic, să smulg din ghiarele morţii cît mai multe vieţi. Dar cum puteam eu, o simplă dactilografă, să năzuiesc spre asemenea vis? Şi iată că totuşi „minunea" s-a înfăptuit! Partidul mi-a acordat sprijinul său. Astăzi sînt asistentă la Institutul Medico-Farmaceutic din Timişoara şi zilele acestea voi trăi un mare eveniment. Tovarăşii mei vor lua în discuţie cererea mea de a fi primită în partid.

medic MARGARETA CARABAŞ
Timişoara

Partidul m-a călăuzit spre victorie

Iată-mă reintors în ţară. După un drum lung in care am trecut prin Avonmouth, Cardiff, Cavalla, Alexandropolis etc., nava noastră a ancorat la Constanţa.

Sînt marinar şi am îndrăgit această meserie! Îmi amintesc de primul meu an din Şcoala medie tehnică de marină. Aveam pe vremea aceea vreo 15 ani. Am învăţat atunci o zicală marinărească: „Cine bea apă din mare, nu se mai desparte de ea". E tot atît de adevărat ca şi faptul că cel care şi-a văzut visul înfăptuit nu-l va putea uita niciodată pe cel care l-a călăuzit spre victorie.

În curînd, organizaţia de bază U.T.M. de pe navă îmi va discuta întreaga mea activitate. Am nevoie de o recomandare... Vreau să devin membru de partid!

OCTAVIAN PLEŞOIANU
ofiţer III pe nava „Ardealul"

N-am fost nici o clipă singur

Am visat din copilărie să ajung inginer, să pot studia într-o facultate. Mă întrebam pe atunci: dar cine va avea grijă de mine? La această întrebare am primit răspuns mai tîrziu. Partidul şi guvernul m-au trimis la studii în Uniunea Sovietică. Nici nu încerc să prind doar în cîteva cuvinte impresiile veşnic rămase în minte şi în inimă, pe care le-am cunoscut în marea ţară prietenă.

Venind în patrie, partidul mi-a încredinţat o sarcină deosebit de importantă: inginer şef la întreprinderea „Partizanul Roşu". La început era greu (ca orice început), acum lucrurile merg însă bine. Mă întreabă unii: „Cum ai putut să te descurci? Oricum, eşti încă un tînăr..."

Eu le zîmbesc şi nu le spun nimic. Ei uită că n-am fost niciodată singur, că în dreapta şi în stînga mea aveam comunişti — partidul.

Da, pot să răspund la întrebare: „Partidul mi-a îndrumat paşii în viaţă, m-a ajutat să-mi văd împlinit visul".

STINGHE DOREL
inginer şef al fabricii de postav „Partizanul Roşu" O. Stalin

Interpretez roluri dragi

Cu 11 ani în urmă, în clipele acelea de răscruce pentru ţara noastră, eu, fiică de muncitor, debutam pe scena Teatrului maghiar din Cluj. Abia împlinisem 17 ani. Ardeam de dorinţa de a interpreta roluri dragi mie încă de pe vremea cînd eram copilă. De ce n-aş putea juca în „Tartuffe", în „Romeo şi Julieta" sau în „Figaro"? Mi se răspundea pe atunci de către unii că întrec măsura. „Asemenea planuri nu sînt pentru tine. Vezi-ţi mai bine de-o ocupaţie mai serioasă".

Dar nu. N-am dat nici un pas înapoi.

Am muncit mult ca şi tovarăşii mei de scenă. Noul nostru public era pretenţios. Astăzi, cînd în sala teatrului nostru răsună aplauzele entuziaste ale spectatorilor, mă gîndesc că acestea sînt adresate în primul rînd aceluia care ne-a crescut pe noi şi ne-a ajutat să culegem marile satisfacţii ale muncii noastre.

ILONA DORIAN
artistă la Teatrul maghiar din Cluj,
decorată cu Ordinul Muncii clasa III-a

GENERAŢIA DE AZI A UZINEI

Tinerii constructori de autobuse şi şeful lor, urmăresc noile schiţe.

A fost odată o uzină bătrînă şi cocoşată, cu hale înnegrite şi drumuri desfundate. Patronii îi dăduseră pomposul nume de „Vulcan". Mii de muncitori şi-au măcinat aci zilele sperînd în vremuri mai bune. Dar visurile lor rămîneau doar simple himere.

...Revăd uzina într-una din aceste zile de decembrie.

Pe aleile asfaltate aleargă autobuse elegante cu emblema întreprinderii: „M.T.D." Numai cu puţin timp în urmă, primele autobuse romîneşti erau doar un proiect curajos. Oamenii de aci au împletit însă curajul cu dîrzenia şi ţara a primit de acum primele serii de maşini.

In halele înalte şi luminoase ridicate în ultimii ani, lăcătuşii, sudorii, cazangii, turnătorii, dau viaţă utilajelor care vor purta faima metalurgiştilor de la uzinele „Mao Ţze-dun" pînă departe peste hotare.

Cine sînt cei care lucrează azi în uzină, care sînt visurile lor? Rămîn ele şi astăzi simple himere?

. . . .

La poarta uzinei s-a oprit o maşină. Un tînăr a coborît grăbit şi s-a îndreptat spre intrare. Portarul îi indică pe unde trebuie să meargă...

— Mulţumesc. Cunosc drumul...

În birourile conducerii cazangeriei el se prezintă.

— Inginerul Ion Miclăuş de la „Frigotehnica". Pe inginerul Ianis unde-l pot găsi?

Peste cîteva clipe secretara îl anunţă că poate intra.

— Să trăieşti Samoil!

Un bărbat înalt, bine făcut îşi ridică privirea de pe nişte planşe.

— Hai noroc, Miclăuş! Ce vînt te aduce?

— Am nevoie urgentă de cîteva rezervoare. In vreo două, trei zile le ai înapoi. Ce zici, mi le dai?

Şeful sectorului cazangerie uşoară acceptă:

— E în regulă. Ia-le, dar nu uita să mi le aduci.

Discuţia alunecă apoi spre alte domenii.

— Am auzit că te-ai însurat băiete...

Inginerul de la „Frigotehnica" rîse voios.

— I-am vorbit Valentinei despre tine, povestindu-i despre primii mei ani în uzină. Iţi mai aminteşti Ianis?

...Era prin 1948, îndată după naţionalizare. Bătrînul „Vulcan" începuse să întinerească. Zeci de băieţi intrară în uzină în acel an, la început cu simpla dorinţă de a-şi cîştiga o pîine, aşa cum cu ani în urmă făcuseră şi părinţii lor. Apoi, întrezărind marile posibilităţi ce se deschideau în faţa viitorului lor, îmbrăţişară învăţătura. Printre aceştia se afla şi ucenicul Ion Miclăuş.

Anii au zburat ca nişte păsări călătoare. Miclăuş a devenit între timp pedagog chiar la şcoala în care învăţase şi el meserie. Apoi deodată, într-o bună zi, a fost întrebat: „Ce zici Miclăuş, vrei să pleci să înveţi în Uniune?"

A crezut că se glumeşte cu el. Intrebarea i-a bubuit în timpane ca un tunet şi l-a ameţit. Era primul membru al familiei Miclăuş căruia i se propunea să plece la studii peste hotare.

— Ei, Miclăuş, ne-am înţeles? Peste o lună eşti la Leningrad!...

A simţit atunci cum i se urcă în gît un nod cît o prună şi ochii i s-au umezit. A întrebat doar atît:

— Cui trebuie să-i mulţumim pentru aceasta?...

Au trecut 5 ani. Ion Miclăuş s-a întors din răsărit cu mintea vîrfuită de carte şi inima pălită de o dragoste. Fata, o rusoaică drăguţă a venit cu Ion la Bucureşti. Miclăuş a fost numit inginer, şef de sector la „Frigotehnica", iar Valentina şi-a reluat studiile.

Cu aceasta se încheie prima etapă a vieţii lui Ion Miclăuş, fostul ucenic de la „Vulcan".

In biroul cazangeriei, Miclăuş îşi priveşte prietenul...

Ianis Samoil pare că nu s-a schimbat prea mult în ultimii ani. Numai din cînd în cînd pe frunte îi apar cîteva cute grave, care maturizează faţa inginerului.

Cîte odată Samoil simte o greutate care-l apasă. Nu-i uşor pentru un tînăr inginer să conducă o secţie dificilă cum este cazangeria lui. Dar Ianis s-a obişnuit într-atît cu greutăţile inerente oricărui început, încît uneori cînd lipseşte din uzină gîndu-i aleargă spre secţia lui, ca atras de un magnet ultra sensibil. Nu voi încerca să dau o definiţie acestui magnetism, dar cred că el este urmarea încrederii pe care i-a arătat-o uzina încă pe vremea cînd el era un tinerel necopt.

Da, acum 7 ani Ianis era un desenator oarecare la „Vulcan". A terminat liceul seral şi îndrăgostit de meseria aleasă s-a înscris apoi la Politehnică. Dar saltul de la cîteva clase pînă la studenţie, l-a copleşit. Ianis era gata să bată în retragere, să renunţe la visurile sale. Dar un om simplu, cu cîteva clase primare, încercat însă de valurile vieţii, l-a împins înainte. Vlad Nicolae, comunistul modest de la „Vulcan", a dat parcă aripi visurilor lui Ianis.

La 23 August 1953, inginerul Ianis Samoil cu un grup de metalurgişti făcea dar patriei de ziua eliberării ei prototipul primului gazogen romînesc pentru lignit. Două luni mai tîrziu Ianis şi tovarăşii săi construiau prototipul turlelor pentru sondeze complect demontabile de 16 metri. Geologii aveau de ce să se bucure.

. . . .

Cînd tînărul comunist Vîrţeli Peter primi decizia prin care era numit şeful secţiei de autobuse, în jurul său era o sală întinsă şi pustie. Numerosul său colectiv era prezent... doar pe hîrtie. Dar planul glăsuia că pînă la data de... trebuiau livrate cele dintîi 100 de maşini.

A doua zi au început să sosească primii săi colaboratori. Aproape toţi erau tineri. Inginerul şi-a frecat mulţumit mîinile. Dar n-a trecut decît o săptămînă şi Peter s-a apucat cu mîinile de cap. După scripte trebuia să aibă atîţia şi atîţia oameni. Dar cînd îi căuta, vedea că lipsesc destui. Intr-o zi cercetă fişele de pontaj. Şorici Ion şi Balaban Constantin pontaseră ca toţi ceilalţi, numai că Şorici nu era de găsit. A doua zi dispăru Balaban şi apăru Şorici. Lui Vîrţeli i se părea că se află într-un cerc, în care legat la ochi trebuia de voie, de nevoie să facă pe „baba-oarba". Descoperi curînd „secretul". Cei doi tineri pontau unul pentru celălalt, făcînd cu schimbul de „serviciu" la uzină. Alţi tineri făceau lucru de mîntuială.

Pe băncile şcolii, Peter visa să ajungă şeful unui colectiv mare, cu diferite probleme complicate, să construiască noi tipuri de maşini... Şi iată că greul a trecut. In rînd cu alţi zeci şi sute de tineri s-a ridicat şi el de pe băncile institutului şi a intrat în uzină. Trecuse de acum un şir de ani de cînd era în uzină, acumulase experienţă şi iată-l acum şeful unui colectiv numeros, dar satisfacţia visului împlinit era umbrită. „Sînt condiţii obiective — gîndea el. Cine vine într-o secţie nouă? Un om de treabă nu pleacă din uzina lui ca să meargă în altă parte..."

Zile şi nopţi la rînd, lumina nu s-a stins la secţia autobuse. Schiţele, proiectele, planurile au fost revăzute, create din nou, iar refăcute; muncă de migală, grea, extrem de istovitoare. Zecile de tineri lăcătuşi veniţi în secţie, săraci la început în cunoştinţe, au înţeles întreaga măreţie a cuvintelor: „Fabricăm primele autobuse romîneşti".

Peste alte cîteva săptămîni din uzină au ieşit într-adevăr primele maşini. N-a trecut decît foarte puţin timp şi au primit multe reclamaţii.

Atunci Vîrţeli i-a adunat pe cei mai leneşi dintre băieţii săi. I-a urcat într-un autobus şi a pornit în cursă. Pe drum le-a vorbit despre ceea ce înseamnă crearea acestor autobuse pentru industria noastră, de ce trebuie să fie ele de o calitate superioară. Cînd autobusul s-a întors în uzină, tinerii au coborît cu capetele plecate, fără să scoată un cuvinţel.

Prostii au mai făcut tinerii lui Vîrţeli, dar al doilea lot de maşini a ieşit incomparabil mai bine ca primul.

Inginerul Vîrţeli Peter a ajuns să conducă un mare colectiv şi a construit primele autobuse romîneşti. A reuşit, pentru că drumul său a fost luminat de către partid.

★

La poarta de fier a uzinei s-a prezentat zilele acestea un lăcătuş. Brudaru Marin a fost angajat de îndată împreună cu un grup de tineri de seama sa. Maiştri cu experienţă, ingineri tineri care cu ani în urmă au parcurs şi ei acelaşi drum, i-au luat pe noii veniţi pe lîngă ei. In curînd vom auzi poate şi despre faptele lor. Generaţia de azi a uzinei merge voiniceşte mereu mai departe.

Folosesc în munca mea energia atomică

Mă aflu lîngă o sondă şi nu-mi vine să cred... La cîţiva paşi de mine lucrează o staţie de carotaj radioactiv. Stăpîn pe formidabila ei putere, o dirijez spre adîncul pămîntului pentru a-l determina să-mi arate ce bogăţii ascunde.

Poate că aceste rînduri vor ajunge şi în sătucul meu din nordul Moldovei. Vor afla acolo oamenii, probabil uluiţi, că Mihai al lui Chersan, ţîncul care cu ani în urmă înota desculţ prin noroaiele uliţelor, întors azi inginer din Leningrad, foloseşte în munca sa energia atomică.

Cît de uluitor de puternic însă îmi pare mie, forţa vie a partidului, care m-a smuls din ignoranţă şi mi-a dat în mînă cea mai mare cucerire contemporană a minţii omeneşti.

MIHAI CHERSAN
inginer la Intreprinderea de carotaj radioactiv-perforare — Ploeşti

Imi dăruiesc sufletul partidului, patriei, poporului

Poate n-aş fi ajuns scriitor sau poate m-aş fi închis în mucegăitul turn de fildeş, bolnav de spleen, cîntător de umbre, blazat şi îmbătrînit înainte de vreme.

Partidul mi-a deschis nebănuitele orizonturi ale vieţii, mi-a dat tinereţea cea mai semeaţă, m-a învăţat ce să cînt, cum să cînt şi cînd să cînt. Mi-a fost ghid pe şantiere, prin uzini şi pe cîmpiile mătăsoase. M-a obişnuit să iau colosul drept etalon al înfăptuirilor noastre, să cînt giganticul construcţiilor şi lumina lor cuceritoare. M-a învăţat ca în locul cîntecului singuratic să îndrăgesc orchestra în care să fiu un modest şi sîrguincios cîntăreţ.

ALEX. ANDRIŢOIU
poet, laureat al Premiului de Stat

Visul a devenit realitate

Tocmai m-am întors dintr-un zbor cînd redacţia mi-a solicitat această declaraţie. Am luat micul dejun la Varşovia, am prînzit la Praga şi diseară îmi voi revedea familia la Bucureşti. Pentru mine acest lucru a devenit ceva obişnuit.

Pilot de cursă lungă!

Pentru sute şi sute de tineri ca şi pentru mine titlul acesta constituia un miraj care electrizează.

Visul a devenit însă realitate. Acum cîtva timp am sărbătorit primul milion de km. parcurşi de mine. La mii de metri înălţime, zburînd deaspura Vistulei sau a Carpaţilor, trecînd Dunărea sau apropiindu-mă de Berlin, inima-mi trimite un salut fierbinte de mulţumire aceluia care mi-a prins aripi, care a deschis larg şi pentru mine porţile viitorului — partidului iubit.

CRISTIAN AUREL
comandant de aeronavă
distins cu insigna
„Pilot milionar"

Violeta Zamfirescu

Rînduri către partid

Nu cunoşteam decît roua, florile, soarele,
Să dibuiesc cărările pe unde se fugăreau căprioarele...
Cînd mă băteau ploile, ştiam ca prigoria cu tării senine
Să-mi luminez timpul, să visez, pînă uitam de burniţi,
de mine!

Dar tu mi-ai tălmăcit visele pădureţe, stinghere:
„De ce-ţi rîzi de ele? Visul e bogăţia inimii! Dar piere
Cînd nu-i dai putere!
Viaţă să-i dai! Caută oamenii!.. Oamenii! Cu ei te adună!"
Şi eu am tăcut. A trecut o lună.. încă o lună...

...Oamenii? Nu-i cunosc. La ce bun să-i caut?
Am pornit singură să chinuiesc un cîntec de flaut.
Soarele pătrundea şi-n inima mea, ca-ntr-un spic,
Dar tare puţin pricepeam!... sau aproape nimic.

M-ai zgîlţîit iar din singurătatea prea lenevoasă,
Cînd s-a ivit copilul meu, viaţa nouă în casă:
„Ce faci pentru el? Ce cale gîndeşti să-i alegi?
Calea ciutei sfioase, sau a celor puternici, întregi?"

M-am trezit. Şi simţind mîna ta cum m-ajută
Am jurat să mă zbat să cîştig toată vremea zadarnic
pierdută

Şi-mi slobozii pasărea cîntului să urce în zori pîn-la soare,
Chiuitură de schimnic, prins întîia oară, în horă mare.

„Oamenii, — mi-ai strigat, oamenii, au bucurii,
dar şi răni; rănile dor.
Te-ai uitat vreodată în adîncul inimii lor?
Dar într-a ta, într-a ta te-ai uitat bine?"
M-am oprit. Mi-era atît de ruşine!

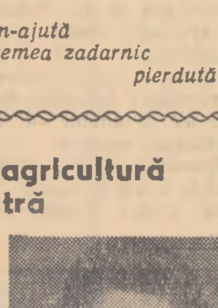
Cînd pornii iar, m-ai lăsat să umblu cu paşi-mi stîngaci.
Am cîrtit. Nu ştiam că pentru mine o faci.
Că dacă-ţi vezi copilul cum saltă şi o ia copăcel
Il chemi către tine, dar numai el trudeşte s-ajungă,
numai el!

Priveşte azi, priveşte cum visul meu nu mai are
Acel gust păduratec de ferigi verzi şi amare.
Ci a pornit să risipească cu amîndouă mîinile pline
Tot cîntecul inimii noi ce bate în mine!

Puternică e! Indrăgostită de om, de pămînt!
Aşa cum tu m-ai învăţat să simt, să cînt!

E fericirea! E lupta care-noieşte puteri
Să nalţi paharul la bucurii, să ţii piept la dureri!
E dăruirea întreagă ce naşte lumină în gînd.
Azi vibrez pentru oameni, azi mă simt cu tine în rînd!

Am vorbit fruntaşilor în agricultură despre munca noastră

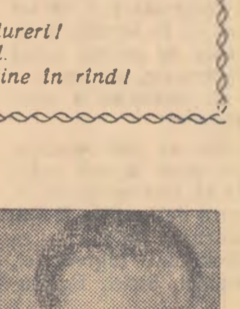
În primăvara anului trecut, în sala Ateneului R.P.R., s-au desfăşurat lucrările consfătuirii pe ţară a fruntaşilor recoltelor bogate. Vă puteţi închipui emoţia care m-a cuprins cînd în faţa conducătorilor statului şi partidului nostru, eu, o tînără ţărancă care abia împlinisem 20 de ani, am fost invitată să vorbesc fruntaşilor din agricultură despre felul în care se munceşte la noi în G.A.S.

Mama mea, la vîrsta de 20 de ani abia ştia să se iscălească. Cine ar fi stat s-o asculte cu creionul în mînă, notîndu-şi cu atenţie vorbele ei? Cine ar fi trimis-o la o şcoală de brigadieri ca să înveţe să obţină de la pămînt mai multe bucate? Oare a visat ea vreodată că fiica ei va călători din raion în raion pentru a vorbi inginerilor şi ţăranilor cărunţi despre biruinţele tovarăşilor ei din G.A.S.?

Asemenea visuri nici nu îndrăznea să-şi făurească pe atunci o ţărancă muncitoare.

ANA BÜRGHER
brigadieră de cîmp la G.A.S.-„Scînteia",
regiunea Arad, decorată cu Ordinul
Muncii clasa II-a

Tinereţe

Am învăţat meseria de oţelar la şcoala profesională din Reşiţa. E o şcoală mare, clădită nu de mult în Lunca Pomostului. În această clădire am crescut şi învăţat eu. Am primit uniformă frumoasă, am avut cantină bună, cămin frumos, toate acestea gratuit.

Am intrat apoi după doi ani în uzină. Am înţeles pe deplin că munca la noi e o chestiune de onoare, de glorie şi de eroism.

Brigada condusă de mine, în hala de turnare a oţelăriei a devenit fruntaşă în întrecerile socialiste.

La 18 ani am fost invitat la Prezidiul Marii Adunări Naţionale. Mi s-a prins atunci pe piept Ordinul Muncii clasa III-a iar conducătorii partidului şi guvernului m-au felicitat.

Acum două luni am terminat stagiul de candidat şi mi s-a împlinit năzuinţa supremă: am devenit membru al gloriosului nostru partid.

Asta e tinereţea mea. Cum să nu-i mulţumesc partidului din toată inima pentru această tinereţe?

ALEX. JUDEA
şef de brigadă la hala de turnare a
oţelăriei „Siemens-Martin"-Reşiţa

O mare bucurie

Părinţii mei, de naţionalitate tătară de prin părţile Tortomanului, s-au stabilit cu mulţi ani în urmă la Medgidia. Ca ţărani lipsiţi de pămînt, a trebuit să lucreze la boieri în dijmă. Lucram cu părinţii la cîmp. În timpul liber, adică noaptea, învăţam.

Trecînd prin mari greutăţi, avînd încă nouă fraţi, am ajuns învăţător în comuna Siliştea. M-am înapoiat după cinci ani la Medgidia ca învăţător şi pedagog la şcoala unde învăţasem.

De cîţiva ani sînt director al Şcolii pedagogice tătare din Constanţa, înfiinţată de regimul democrat-popular. Toţi elevii sînt în internat.

Ca şi altor minorităţi şi nouă, tătarilor puterea populară ne-a acordat drepturi egale cu ale celorlalţi cetăţeni ai patriei. Cît de mult face să slujeşti poporul care te-a crescut şi să mulţumeşti prin asta pentru tot ce ne-a dat partidul!

ABDULA SEVKET
Directorul Şcolii pedagogice tătare din Constanţa

Cine m-a ajutat

Cu cinci ani în urmă, intrasem să lucrez ca ospătăriţă la cantina colectivului sportiv „Dinamo" din Bucureşti. Aveam ocazia să asist la antrenamentele diferiţilor sportivi. Ciclismul m-a atras în mod deosebit. „Ce-ar fi, mi-am spus, dacă aş încerca şi eu?". Nimeni n-a rîs de mine, cum mă aşteptam. Mi-au spus doar că trebuie să dovedesc multă voinţă, cît despre restul, cu timpul voi învăţa...

Antrenorii s-au ocupat apoi de mine şi am început să iau parte la diverse concursuri cicliste. Cînd ciclistele franceze şi engleze pe care le-am învins la Jocurile sportive ale celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului de la Bucureşti au aflat că doar cu 2—3 ani înainte eram o necunoscută în ciclism, o simplă ospătăriţă, m-au întrebat: „Cum de-a fost posibil să ajungi aci? Cine te-a protejat?"

M-am gîndit atunci că sînt atît de numeroşi cei care m-au „protejat", încît nici în săptămîni şi săptămîni la rînd n-aş fi reuşit să-i fac cunoscuţi prietenelor mele de peste hotare.

AURELIA DRAGHICI
Maestră a sportului,
campioană de ciclism a R.P.R.

De peste HOTARE

Conducătorii sovietici primiți cu căldură în Afganistan

★ *Dezbaterea ultimelor puncte de pe agenda sesiunii O. N. U.*

★ Primele rezultate ale noilor alegeri din Indonezia

Votul de la O.N.U. — în atenția generală

J. Nehru, felicită pe N. A. Bulganin

MOSCOVA 17 (Agerpres) — TASS transmite telegrama adresată de primul ministru al Indiei, dl Jawaharlal Nehru lui N. A. Bulganin.

„Am aflat astăzi cu o mare satisfacție că în urma propunerii Uniunii Sovietice au fost primiți în O.N.U. 16 noi membri. Ingăduiți-mi să vă felicit pentru acțiunea înțeleaptă și eficace întreprinsă de reprezentantul dvs. în O.N.U., ce a dus la lichidarea impasului care a împiedicat pînă în prezent multe state de a fi reprezentate în Organizația Națiunilor Unite. Sper că în curînd acele țări care în prezent nu fac parte din O.N.U. vor fi primite de asemenea și că R. P. Chineză își va ocupa locul ce i se cuvine de drept în O.N.U.

JAWAHARLAL NEHRU

Guvernele R. P. Albania, R. P. Bulgaria și R. P. Ungară salută votul de la O. N. U.

TIRANA 17 (Agerpres). — A.T.A. transmite:

La Tirana a fost dat publicității un comunicat în care se arată:

„Poporul și guvernul Republicii Populare Albania au primit cu satisfacție știrea privitoare la admiterea Republicii Populare Albania în O.N.U. Prin această hotărîre, adoptată datorită eforturilor susținute ale delegației sovietice și datorită sprijinului multor alte delegații, a fost reglementată în mod echitabil o importantă problemă internațională; s-a confirmat încă odată că înțelegerea și bănăvoința reprezintă calea cea mai justă de rezolvare a problemelor internaționale litigioase".

SOFIA 17 (Agerpres). — A.T.B. transmite:

La 15 decembrie a fost dat publicității la Sofia un comunicat în care se subliniază:

„Avînd încredere în misiunea nobilă pe care o îndeplinește și o va îndeplini Organizația Națiunilor Unite, guvernul Republicii Populare Bulgaria declară că în calitate de membră a acestei organizații Republica Populară Bulgaria va depune toate eforturile pentru sprijinirea păcii și securității, pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între popoare și pentru realizarea colaborării în rezolvarea problemelor internaționale cu caracter economic, social, cultural și umanitar".

BUDAPESTA 17 (Agerpres) — M.T.I. transmite:

La 16 decembrie a fost dat publicității la Budapesta un comunicat în care se arată printre altele:

„Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Ungare a aflat cu multă satisfacție și bucurie că la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale, Organizația Națiunilor Unite a primit Ungaria în rîndul membrilor săi. Prin această hotărîre Adunarea Generală a satisfăcut un vechi vis și o dorință legitimă a poporului ungar".

Satisfacție la Belgrad

BELGRAD 17 (Agerpres). — Corespondentul diplomatic al agenției Taniug subliniază satisfacția cu care a fost primită la Belgrad știrea admiterii celor 16 țări în O.N.U. Amintind că hotărîrea Adunării Generale cu privire la admiterea de noi membri este o confirmare a politicii de coexistență activă pe care Iugoslavia o urmează în relațiile sale internaționale, corespondentul subliniază că cercurile politice de la Belgrad au convingerea că hotărîrea Adunării Generale va pregăti terenul pentru reglementarea altor probleme legate de chestiunea deplinei universalități a O.N.U. Aceste speranțe se referă în primul rînd la problema admiterii Japoniei și R.P. Mongole. Corespondentul scrie în încheiere că cercurile politice iugoslave își exprimă convingerea că ultima hotărîre a Adunării Generale va ușura de asemenea reglementarea problemei reprezentării Chinei în O.N.U., prin recunoașterea drepturilor depline ale guvernului R. P. Chineze.

Politica externă japoneză viu criticată

PEKIN 17 (Agerpres). — China nouă transmite:

Știri apărute în presa din Tokio anunță că membrii opoziției din parlamentul japonez au condamnat guvernul pentru neadmiterea Japoniei în Organizația Națiunilor Unite.

Agenția Kiodo Țusin anunță că neadmiterea Japoniei în O.N.U. a dat naștere la o „mare nemulțumire" în rîndul membrilor partidului liber-democrat. Agenția afirmă că în cadrul acestui partid se manifestă o creștere a neîncrederii și a criticilor aduse Ministerului de Externe, deoarece neadmiterea Japoniei dovedește „neîndemînarea și incompetența organelor Ministerului de Externe condus de Sighemițu". Agenția Kiodo Țușin declară de asemenea că cu toate că Japonia se consideră ca întreținînd cele mai bune relații cu Statele Unite, ea nu a putut intra în O.N.U. din cauza lui Cian Kai-și.

Maurice Thorez despre situația tineretului francez

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 decembrie, în suburbia muncitorească Malacoff a Parisului a avut loc un miting electoral la care a luat cuvîntul Maurice Thorez secretar general al Partidului Comunist Francez. In cuvîntarea sa, Maurice Thorez s-a adresat tineretului și femeilor din Franța.

El a subliniat că tendința poporului francez spre schimbarea situației actuale și a liniei politice a Franței devine din ce în ce mai largă. In această acțiune un rol tot mai activ începe să-l aibe tineretul.

Maurice Thorez a spus că cercurile guvernante din Franța cheltuiesc fonduri uriașe pentru scopuri militare în detrimentul intereselor tineretului francez care nu are posibilitatea de a studia și de a găsi de lucru. Majoritatea tinerilor și tinerelor din familiile de oameni ai muncii nu au în față nici o perspectivă. Intrerupîndu-și studiile, ei sînt nevoiți ca încă în vîrstă de 14 ani să caute de lucru pentru a-și asigura mijloace minime de existență.

Partidul comunist, a spus Thorez, sprijină programul care prevede rezolvarea concretă a tuturor acestor probleme.

Agențiile de presă comunică...

DJAKARTA. — Potrivit unei informații transmise de agenția Associated Press, la 17 decembrie au fost date publicității la Bandung primele rezultate neoficiale ale alegerilor pentru Adunarea Constituantă din Indonezia. In insula Java, în fruntea candidaților care au obținut cele mai multe voturi se află reprezentanții partidului național indonezian (partidul fostului premier Ali Sastroamidjojo). Partidul Comunist din Indonezia conduce în numeroase orașe din Java centrală și de est. In localitatea Magelan, partidul comunist a obținut 15.000 voturi — adică aproape totalul voturilor obținute de celelalte partide. El a obținut de asemenea o victorie netă în regiunea Semarang.

PARIS. — La 16 decembrie a luat sfîrșit sesiunea N.A.T.O. La lucrările sesiunii care au durat două zile au participat miniștrii Afacerilor Externe, al Finanțelor și Apărării ai celor 15 țări membre ale N.A.T.O. La încheierea lucrărilor s-a dat publicității un comunicat final care vădește intenția guvernelor țărilor participante de a continua cursa înarmărilor.

AMMAN. — Zilele trecute, agențiile occidentale au anunțat că Iordania ar fi aderat la pactul agresiv de la Bagdad. Știrile sosite de la Amman, capitala Iordaniei, desmint informațiile în legătură cu presupusa aderare a acestei țări la alianța militară de la Bagdad, din care fac parte Anglia, Turcia, Pakistanul, Iranul și Irakul.

Comentariile care se fac la Amman cu privire la formarea noului guvern al Iordaniei, condus de Majali, subliniază că acesta este un cunoscut adept al aderării Iordaniei la pactul militar de la Bagdad.

Zile de sărbătoare la Kabul

KABUL 17 (Agerpres). — TASS transmite: Incepînd cu ziua de 15 decembrie, în Kabul este timp senin și însorit. Orașul, care reprezintă o minunată îmbinare de străzi vechi, tipic orientale și noi alei și bulevarde asfaltate, de-a lungul cărora se înalță clădiri moderne de cîte 2 și 3 etaje. este străjuit de piscurile munților acoperiți cu zăpadă.

La 16 decembrie, tovarășii N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat muzeul de istorie din Kabul situat în cartierul modern al orașului.

In seara zilei de 16 decembrie, Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, a oferit un dineu în cinstea tovarășilor N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin. La dineu au participat persoanele care îi însoțesc pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, membrii guvernului Afganistanului, președinții Consiliului popular și senatului, șefii ambasadelor și legațiilor străine din Kabul, ambasadorul U.R.S.S. în Afganistan și ambasadorul Afganistanului în U.R.S.S. Mai tîrziu, Muhammed Naid, ministrul Afacerilor Externe al Afganistanului, a oferit la Ministerul Afacerilor Externe o mare recepție în cinstea oaspeților sovietici. La recepție, în afară de personalitățile oficiale au participat de asemenea reprezentanți ai vieții publice din Afganistan.

N. A. Bulganin: U. R. S. S. apreciază mult politica independentă și iubitoare de pace a Afganistanului

KABUL 17 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin la prînzul oferit la 16 decembrie, la Kabul de către primul ministru al Afganistanului, N. A. Bulganin a spus printre altele:

Mulțumim guvernului regal al Afganistanului pentru invitația de a vizita Afganistanul — prieten al Uniunii Sovietice, pentru primirea caldă ce ni s-a făcut și pentru ospitalitate.

Prietenia îndelungată dintre Uniunea Sovietică și Afganistan a rezistat încercărilor, în tot decursul timpului, din momentul apariției statului sovietic și a Afganistanului independent. In toate fazele dezvoltării ei, această prietenie s-a întărit neîncetat, ceea ce a fost atît în interesul Afganistanului, cît și al Uniunii Sovietice. Și acum putem constata cu profundă satisfacție că între țările noastre există relații de bună vecinătate și prietenie.

In relațiile sale cu Afganistanul, Uniunea Sovietică se bazează și se va baza în mod invariabil pe principiile respectării integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunii, neamestecului în treburile interne, egalității și avantajului reciproc, coexistenței pașnice și colaborării economice.

Sperăm că contactul personal pe care l-am stabilit cu conducătorii Afganistanului va contribui la dezvoltarea și consolidarea continuă a relațiilor sovieto-afgane. Schimbul de păreri care a avut loc în problemele ce prezintă un interes reciproc a arătat că cele două părți sînt gata să dezvolte pe o scară și mai largă legăturile multilaterale dintre țările noastre.

Uniunea Sovietică a luat întotdeauna atitudine împotriva colonialismului, indiferent sub ce formă s-a manifestat.

Noi privim cu simpatie lupta pentru independența națională a popoarelor din Asia și Africa. Acest lucru nu l-am ascuns niciodată și nici nu-l ascundem.

Uniunea Sovietică apreciază mult politica independentă și iubitoare de pace a Afganistanului, atitudinea negativă a acestuia față de politica înjghebării de blocuri, năzuința sa spre stabilirea unor relații de prietenie cu vecinii și cu toate statele.

Privim cu simpatie politica Afganistanului în rezolvarea problemei Paștunistanului. Uniunea Sovietică este pentru reglementarea echitabilă a problemei Paștunistanului care nu poate fi rezolvată just fără a se ține seama de interesele vitale ale popoarelor care trăiesc în Paștunistan.

Ne exprimăm speranța că guvernul Afganistanului își va continua eforturile în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii.

Urăm sănătate Majestății sale Regelui Afganistanului.

Să se întărească și să se dezvolte prietenia dintre Uniunea Sovietică și Afganistan

Trăiască pacea și securitatea popoarelor din întreaga lume.

Cuvîntarea lui Muhammed Daud

KABUL 17 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, la prînzul oferit la Kabul la 16 decembrie. El a spus printre altele:

In numele poporului și guvernului Afganistanului salut sincer sosirea excelenței voastre, a domnului Hrușciov și a stimaților dvs. colegi și sînt fericit să vă exprim în acest moment fericit recunoștința și sincerele mulțumiri ale poporului Afganistanului și ale guvernului său pentru că ați acceptat invitația de a vizita Afganistanul.

Afganistanul nu a uitat și nu va uita niciodată faptul că prima țară care a salutat cucerirea libertății și independenței de către Afganistan a fost Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și cu prima țară care, după revoluția din octombrie a stabilit relații diplomatice cu Uniunea Sovietică și a pus bazele unei prietenii internaționale, a fost Afganistanul.

Poporul iubitor de libertate al Afganistanului a admirat întotdeauna succesele obținute de Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste în decursul acestor 38 de ani. In prezent trebuie relevate de asemenea toate încercările pe care țara dvs. le întreprinde în direcția asigurării păcii în lumea întreagă și eforturile pe care le depuneți dvs., domnule Bulganin și stimații dvs. colegi, în special domnul Hrușciov pentru asigurarea înțelegerii între popoare, cu prilejul călătoriilor dumneavoastră.

Folosesc acest prilej pentru a vă exprima bucuria și satisfacția guvernului și poporului Afganistanului în legătură cu măsurile luate în cursul ultimilor ani în vederea lărgirii relațiilor economice și comerciale dintre Afganistan și Uniunea Sovietică.

Sper că în urma acestei colaborări economice se vor pune bazele pentru dezvoltarea ei continuă, ceea ce va sluji la întărirea relațiilor cordiale de prietenie dintre cele două țări.

KABUL 17 (Agerpres). TASS transmite:

In ziua de 17 decembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au avut o convorbire cu Muhammed Daud primul ministru al Afganistanului. In cursul convorbirii a avut loc un schimb de păreri în problema relațiilor sovieto-afgane, precum și asupra unor probleme internaționale.

NOTE EXTERNE

Cavalerii marilor profituri

Marea firmă americană „General Motors" a anunțat că profiturile nete realizate pe primele nouă luni ale anului acesta se ridică la 913 milioane dolari. Pînă la sfîrșitul anului, profiturile vor trece de un miliard de dolari. Cifra nu are precedent în istoria lui „General Motors".

Pe marginea acestui „record" ziarul elvețian „Arbeiter Zeitung" care apare la Schaffhausen a publicat un comentar ce nu este lipsit de interes. Ziarul remarcă în primul rînd că în Statele Unite „întreprinderile gigantice devin tot mai mari, lucru care duce în mod inevitabil la profituri corespunzătoare, avînd în vedere că aceste formațiuni au în mod practic monopolul asupra producției și desfacerii produselor. Cu toate acestea, ultimile cifre asupra producției și profiturilor anunțate de titanul printre titanii economiei „General Motors" — *constată ziarul* — sînt de-a dreptul senzaționale".

Ce se face cu acești bani? O sumă mică este consacrată investițiilor. Restul se împarte la acționari care capătă cuvenitele dividende. Dar lucrurile nu sînt atît de simple. Sînt acționari mai mititei și sînt oameni cu averi colosale investite în acțiuni. Intr-adevăr, se prevede că pentru anul 1955 cîteva sute din acționarii cei mai mari vor primi o avere „din care vor putea trăi fără griji pînă la sfîrșitul vieții lor".

Sumele sînt fabuloase. „Arbeiter Zeitung" scria că uriașul profit net al unei singure firme echivalează cu o cincime din venitul național al Elveției!

Dar muncitorii? „Nu este de mirare că datorită acestor posibilități de profit pentru acționari, cresc și revendicările economice ale muncitorilor care trebuie să producă această bogăție. Cum se poate deci afirma că salariile nu pot fi sporite?"

Am văzut cine profită. Și pe bună dreptate ziarul elvețian arată că nu trebuie să ne mire că pentru marii bussinesmani „economia pieții libere" este într-adevăr cea mai bună din toate formele economice. Care altă formă economică ar putea oare răsplăti atît de bine parazitismul?"...

Formula: „orice comentar este de prisos" mi se pare foarte potrivită aci.

PETRE MACOVEANU

Problema dezarmării în fața Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 decembrie, Adunarea Generală a O.N.U. a discutat raportul Comitetului Politic în problema dezarmării și a măsurilor în vederea slăbirii continue a încordării internaționale.

Adunării i-au fost prezentate rezoluția S.U.A., Angliei, Franței și Canadei, aprobată de Comitetul Politic, amendamentele sovietice la această rezoluție, precum și proiectul de rezoluție al Siriei, în care Comisiei O.N.U. pentru dezarmare i se propune să convoace din nou subcomitetul ei, pentru ca el să continue lucrările începute la 29 august 1955.

A luat cuvîntul V. V. Kuznețov, conducătorul delegației sovietice.

Delegatul sovietic a spus că proiectul delegației Siriei prezentat spre examinare ședinței plenare, proiect care prevede reluarea lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, începute la 29 august 1955, merită o deosebită atenție.

De aceea, delegația sovietică sprijină proiectul de rezoluție prezentat de delegația Siriei și nu insistă asupra punerii la vot a proiectului său de rezoluție.

Adunarea a adoptat rezoluția recomandată de Comitetul Politic. Delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei și Romîniei au votat împotriva acestei rezoluții, întrucît ea îndepărtează Adunarea Generală și Comisia O.N.U. pentru dezarmare de la sarcina principală și anume elaborarea de comun acord a unui program de dezarmare, de interzicere a armei atomice și instituire a unui control internațional eficace.

Amendamentele sovietice au fost respinse de către Adunare. Fiind puse la vot separat, aceste amendamente au fost sprijinite de 9-16 delegații, printre care delegațiile R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei, Romîniei, Iugoslaviei, Indiei, Indoneziei, Birmaniei, Siriei, Egiptului.

Adunarea a adoptat apoi propunerile americane de a nu pune la vot proiectul de rezoluție al Siriei. Impotriva acestei propuneri au votat 18 delegații, iar 7 delegații s-au abținut.

Trecînd la ultimul punct al ordinei de zi — problema alegerii unui membru nepermanent al Consiliului de Securitate, președintele Maza a propus să se anunțe o scurtă pauză, fapt la care Adunarea și-a dat consimțămîntul. Cînd Adunarea s-a reîntrunit după pauză, președintele Maza a declarat că în timpul pauzei au avut loc consultări cu doi candidați care au întrunit numărul cel mai mare de voturi în precedentul tur de scrutin.

In urma acestor consultări, a spus în continuare Maza, s-a tras la sorți. S-a propus ca candidatura țării care va pierde să fie retrasă acum, iar învingătorul să fie ales. El își va da demisia la sfîrșitul primului an al exercitării funcțiilor sale, pentru ca pe cel de al doilea an să poată fi aleasă țara care va pierde în timpul tragerii la sorți.

Maza a arătat că în urma acestei înțelegeri, în prezent a fost retrasă candidatura Filipinelor. El a adăugat că aceasta nu trebuie considerat drept un precedent.

In cursul discuțiilor ulterioare, reprezentantul Ecuadorului a propus ca Adunarea să-și întrerupă lucrările pe 24 de ore în speranța că se va găsi o soluție mai satisfăcătoare.

După încheierea discuțiilor, Maza a anunțat cel de al 35-lea tur de scrutin. Intrucît reprezentanții a 10 delegații s-au abținut, în acest tur de scrutin, majoritatea necesară a fost de 40 de voturi. Iugoslavia a întrunit 34 de voturi, Filipinele — 19, Spania — 2, Bulgaria — 1, Italia — 1, Suedia — 1, Yemenul — 1 voturi.

In Consiliul de Securitate

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din 16 decembrie Consiliul de Securitate a examinat plîngerea Siriei împotriva acțiunilor Israelului în legătură cu atacul săvîrșit la 12 decembrie de forțele armate israeliene împotriva teritoriului Siriei în regiunea lacului Tiberiada, în cursul căruia au fost uciși 37 de militari din armata siriană și 12 persoane civile, printre care și 3 femei.

In numele delegației sovietice A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice a exprimat guvernului și poporului Siriei condoleanțe în legătură cu pierderile suferite în cursul acestui incident.

Șukeri, reprezentantul Siriei, a cerut ca, ținînd seama de gravitatea incidentului, Consiliul de Securitate să nu se limiteze la o obișnuită condamnare a Israelului pentru încălcarea acordului de armistițiu, ci să ia măsuri mai hotărîte.

Luînd apoi cuvîntul, Eban, reprezentantul Israelului, a afirmat că atacul trupelor israeliene împotriva teritoriului Siriei ar reprezenta o contra măsură.

In urma declarației lui Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., că el așteaptă să primească în curînd raportul Comisiei mixte de armistițiu cu privire la acest incident, Consiliul de Securitate a amînat discutarea acestei probleme pentru săptămîna viitoare.

Consiliul de Securitate a trecut apoi la problema convocării unei conferințe pentru revizuirea Cartei O.N.U. In numele Angliei, S.U.A., Braziliei și Iranului, Crosstweight reprezentantul Angliei a prezentat spre examinare Consiliului un proiect de rezoluție prin care se cere în fond să se aprobe rezoluția adoptată de Adunarea Generală avînd drept scop revizuirea Cartei O.N.U.

Luînd cuvîntul, pe marginea acestei probleme, A. A. Sobolev, reprezentantul U.R.S.S., a amintit că în cadrul ședinței plenare a Adunării Generale delegația Uniunii Sovietice a arătat că, în forma ei actuală, carta corespunde pe deplin întregul sarcinilor întăririi păcii generale și dezvoltării colaborării internaționale.

Pe această bază, delegația sovietică obiectează și va vota împotriva proiectului de rezoluție comun prezentat Consiliului de Securitate de către S.U.A., Anglia, Brazilia și Iran, și care urmărește același scop ca și rezoluția Adunării Generale din 21 noiembrie a.c. și anume — subminarea Cartei Organizației noastre.

Rezoluția a fost pusă apoi la vot și adoptată cu 9 voturi. Uniunea Sovietică a votat contra, Franța s-a abținut.

Specialiștii sovietici și indieni supraveghind lucrările de foraj în vederea construcției unei mari uzine metalurgice. din India

Spartachiada de iarnă a tineretului

Ședința Comisiei centrale de organizare

Zilele acestea a avut loc la sediul C.C. al U.T.M. ședința Comisiei Centrale de Organizare a Spartachiadei de Iarnă a Tineretului la care au luat parte reprezentanți ai C.C. al U.T.M., C.C.S., C.C.F.S., Ministerului Invățămîntului, Ministerului Agriculturii, și Silviculturii, Ministerului Culturii, Ministerului sănătții, A.V.S.A.P. și Asociației Recolta.

In ședință s-a analizat planul de muncă al Comisiei, precum și măsurile luate în regiuni pentru buna desfășurare a acestei competiții.

Ca un fapt pozitiv s-a constatat că în majoritatea regiunilor au fost constituite comisii de organizare regionale, raionale, orășenești și comunale, care au început o intensă propagandă pentru Spartachiadă, luînd o serie de măsuri tehnico-organizatorice menite să asigure buna desfășurare a acestei competiții.

Comisia Centrală de organizare a Spartachiadei de Iarnă a Tineretului consideră că este necesar ca toate comisiile regionale, raionale, orășenești și comunale să-și intensifice munca de organizare și de popularizare, să mobilizeze colectivele sportive, cadrele tehnice, maeștrii sportului și sportivii fruntași pentru asigurarea unui deplin succes al acestei mari competiții de masă.

Comisia Centrală a desemnat un secretariat format din tov. I. Cîrcei, secretar al C.C. al U.T.M., I. Vaida, vicepreședinte al C.C.F.S., și M. Rob, șeful Secției Cultură și Sport din C.C.S., pentru conducerea operativă a muncii de organizare a Spartachiadei.

(Agerpres)

Să cunoaștem regulamentul competiției

După ce am aflat care este scopul organizării Spartachiadei de iarnă a tineretului, felul cum se va desfășura și cine organizează această competiție, precum și cine poate participa, (aceste lucruri pot fi aflate din ziarul nostru nr. 2062) desigur că tinerii ar dori să afle:

CARE SINT PROBELE TEHNICE LA CARE SE VOR INTRECE?

Capitolul V al regulamentului Spartachiadei ne arată:

a) **Schi**

Concursurile la schi se vor organiza în toate etapele, separat pentru sate și orașe, în cadrul următoarelor categorii de vîrstă și distanță.

— **Categoria 14—18 ani fete 2 km. (etapa a IV-a. 3 km);**

— **Categoria 14—18 ani băieți 5 km. (etapa a IV-a, 6 km.);**

— **Categoria peste 19 ani femei, 3 km. (etapa a IV-a, 4 km.);**

— **Categoria peste 19 ani bărbați (etapa a IV-a, 8 km.).**

La orașe, începînd din etapa II-a, se va organiza și o probă de slalom uriaș pentru cele patru categorii prevăzute mai sus.

b) **Șah**

In prima etapă, concursul se va desfășura sistem turneu, adică fiecare jucător va susține cîte o partidă cu ceilalți pe rînd. Jucătorii vor fi împărțiți pe grupe de cîte 11; în caz că sînt mai mult de 11 jucători, se va face încă o grupă sau mai multe, aceasta fiind în raport cu numărul celor înscriși.

c) **Tenis de masă**

Concursurile se vor organiza în toate etapele pe o singură categorie pentru băieți și o singură categorie pentru fete, la următoarele probe:

— **simplu băieți, simplu fete.**

— **dublu băieți, dublu mixt și dublu fete.**

In etapa I-a se va juca sistem turneu, iar în etapele a II-a, a III-a și a IV-a, sistem eliminatoriu Se vor juca două seturi din trei, cu excepția etapei a IV-a, cînd se vor juca 3 seturi din 5.

d) **Trîntă**

Concursurile de trîntă se vor desfășura pe patru categorii de greutate:

— **categoria pînă la 57 kg.**

— **categoria pînă la 67 kg.**

— **categoria pînă la 77 kg.**

— **categoria peste 77 kg.**

Concursurile se vor desfășura în toate etapele sistem eliminatoriu.

Lupta se va desfășura în 3 reprize a 3 minute, între reprize, o pauză de 1 minut. Va funcționa un arbitru care va decide punctele acumulate de luptător. Se califică de la o etapă la alta cîștigătorii celor 4 categorii.

e) **Patinaj**

Concursurile se vor desfășura pentru **băieți, pe distanța 1.500 metri,** iar pentru **fete, 500 metri.**

f) **Săniuțe**

In concursurile de săniuțe pot participa tineri începînd de la vîrsta de 12 ani.

Concursurile de săniuțe cu echipaj format dintr-o persoană (băiat sau fată), se vor desfășura pe distanțe variind după posibilitățile oferite de pîrtiile locale.

g) **Gimnastică** (G.M.A. gradul I)

Concursurile de gimnastică se vor desfășura sub forme de întreceri pe echipe separat pentru băieți și fete.

O echipă va fi formată din **8 gimnaști sau gimnaste.** Se vor executa cele 8 exerciții G.M.A., gradul I, în timpii înscriși de regulament (cu 4 timpi pauză între exerciții).

Exercițiile vor fi efectuate în ansamblu de toată echipa.

PINA CIND SE POT FACE INSCRIERILE?

Iată o problemă al cărui răspuns interesează indiscutabil, pe toți participanții.

„**Pentru prima etapă, înscrierile se fac la colectivele sportive din sate și orașe** (în satele unde nu există colective sportive, înscrierile se vor face la căminele culturale). Inscrierile se pot face pînă în preziua ultimului concurs organizat de colectiv la fiecare ramură de sport în parte".

CU CE PREMII VA FI DOTATA ACEASTA COMPETIȚIE?

Răspunsul ni-l dă capitolul VI al regulamentului, care spune:

Comisia centrală de organizare acordă cîștigătorilor etapei I-a diplome ale „Spartachiadei de iarnă a tineretului", primilor clasați în etapele raionale și orășenești, insigna și diploma Spartachiadei, iar la etapa regională și finală se vor acorda insigne, plachete, cupe și diplome.

„Se va acorda **„Cupa Spartachiadei de iarnă a tineretului"** comisiei regionale de organizare care a mobilizat cel mai mare număr de participanți, în raport cu populația regiunii.

Fiecare regiune va confecționa și va acorda comisiei raionale de organizare care a realizat cea mai mare mobilizare, cîte o cupă.

Comisiile raionale vor acorda cîte o plachetă comunei sau localității care a realizat cea mai mare mobilizare

Comisiile regionale, raionale și orășenești vor acorda de asemenea premii în echipament și material sportiv în raport cu posibilitățile locale"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52